

**JEG DRØMMER
OM EN TID HVOR
ALLE DE TING
JEG GODT KAN
LIDE AT LAVE
IKKE FØLES SOM
SKYLDSPROVOKERENDE
OVERSPRINGSHANDLINGER
I DET LANGSIGTEDE
PROJEKT SOM ER
MIN TILVÆRELSE**

*Jeg drømmer om en tid hvor alle de ting
jeg godt kan lide at lave ikke føles som
skyldsprovokerende overspringshandlinger i
det langsigtede projekt, som er min tilværelse*

En bog om unges drømme, håb, visioner og
tanker om samfundet samlet i 88 siders tekst,
billede, og illustration.

Første og eneste udgave, 2014 ©

Udgiver: Ungdomsbureauet

Redaktion: Martin Fehr Therkildsen,
Kenneth Salomonsen og Olav Hesseldahl

Oplag: 2.000

Grafisk tilrettelæggelse: Finn Wergel Dahlgren
og Jacob Birch

Illustrationer: Thomas Pålsson

Foto: Jens Thybo/Foto JT (side 15, 16, 19, 31),
samt UP Ungdomsproduktion (69, 70, 72, 72).

Trykkeri: Specialtrykkeriet Viborg

ISBN: 978-87-997405-1-2

UNGDOMSBUREAUET

Bogen er finansieret af
Foreningen Roskilde Festival

INDHOLDSFORTEGNELSE

8 FORANDRING I FÆLLESSKAB

Christina Bilde

12 INDLEDNING

Ungdomsbureauet

14 UNGDOMSMØDET PÅ CHRISTIANSØ

Ungdomsbureauet

20 IVÆRKSÆTTERI

Niels Henning Falk Jensby

27 ANBEFALINGER FRA UNGDOMSMØDET PÅ CHRISTIANSØ

160 unge

28 FORETAGSOMHED SKAL VÆRE EN DEL AF DEN ALMENE DANNEELSE

Bob Bohlbro, Asger Schmidt og Carsten Borch

32 INTET AF DET ER UMULIGT

Marianne Jelved

34 GÆSTEBOGEN

Ungdomsbureauets gæstebog på Folkemødet på Bornholm

38 UNGDOMSMØDET PÅ ROSKILDE FESTIVAL

Ungdomsbureauet

44 NOTESBØGER

Notesbøger fra deltagere på Roskilde Festival

48 FRIGØRELSE ER ALDRIG FORGÆVES

Christoffer Emil Bruun

52 NOTESBØGER

Notesbøger fra deltagere på Roskilde Festival

54 VI ER ET STED 6 TIMER FRA FREMTIDEN OG LIDT TIL VENSTRE PÅ ET TIDSPUNKT

Caspar Eric

60 NOTESBØGER

Notesbøger fra deltagere på Roskilde Festival

62 HER ER 'GENERATION MASH-UP'S SELVPORTRÆT

Kronik i Politiken

66 NOTESBØGER

Notesbøger fra deltagere på Roskilde Festival

72 GENERATIONSMØDET

Ungdomsbureauet

78 SAMTALEMENU

Samtalespørgsmål fra Generationsmødet

80 TALEBOBLER

Samtale fra Generationsmødet

82 BREV

Kiva Maria Krohn

83 BEGEJSTRING

Facebook-kommentar fra Vibeke Bjarvin

84 AFRUNDING

Ungdomsbureauet

FORANDRING I FÆLLESSKAB

Af **Christina Bilde**, talskvinde for Roskilde Festival

Otte dages uforglemmelig musik- og kulturoplevelse og et helt unikt frirum. Sådan kan Roskilde Festival kort beskrives. Men festivalen er mere end det. Roskilde Festival er også fællesskab, møder mellem mennesker, holdning og debat – og en 100 procent non-profit organisation, der er her for at påvirke omverden. For at forbedre den. For at skubbe til den. Og for at udfordre den. Genem og ved hjælp af vores festival.

Vi tror på, at musik og kunst kan skubbe til verden, til den måde vi oplever den på og den måde, vi er til stede i den på. Vi tror på, at vi som festival kan udløse og forstærke en social bevægelse af unge, der vil andet og mere end bare sig selv og sine nærmeste. For det er det, vi ser ske, ikke bare hvert år i juli, når vores festival finder sted, men hele året i det fællesskab og engagement, der er blandt alle dem, der føler sig knyttet til festivalen. Frivillige såvel som deltagere.

Vi kalder det CHANGE. Det er Roskilde Festivals måde at skabe engagement og bevidsthed omkring den verden, som vi alle deler

og færdes i. CHANGE 2014 satte særligt fokus på ungdomsledighed og ungdomssolidaritet. Et aktuelt og vedkommende tema ikke blot for festivalens deltagere, men for unge i hele Danmark og i resten af Europa.

I Danmark står mange unge over for et arbejdsmarked, som er svært at komme ind på, og det i en samfundsstruktur, hvor det at have et arbejde dels betragtes som afgørende for den værdi, den enkelte bidrager med til samfundet, og dels udgør en ikke uvæsentlig del af den generelle forestilling om et værdifuldt liv. Vores beskæftigelse er en central brik i vores identitetsopfattelse og –udtryk, og som arbejdsledig risikerer du at glide gradvist længere og længere væk fra værdifællesskabet. Ikke bare mindskes dine muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, jo længere tid, du går ledig, du føler også at du mister værdi.

Vi valgte vores fokus, fordi det er pinedød aktuelt og vedkommende ikke bare for Roskildes deltagere, men for unge over hele Europa. Fordi der skal findes en løsning. Vi tror

på, at løsningen blandt andet skal findes ved at holde fast i to ting: den enkeltes værdi og fællesskabet. Vi bilder os ikke ind, at Roskilde Festival har løsningen, men vi tror på, at løsningerne findes bedst i fællesskab og blandt dem, det handler om; de unge. Og vi tror på, at Roskilde Festival er en naturlig platform for dette. Både konkret på selve festivalen og ved at støtte organisationer økonomisk, der arbejder med unge og unges vilkår og ressourcer over hele året

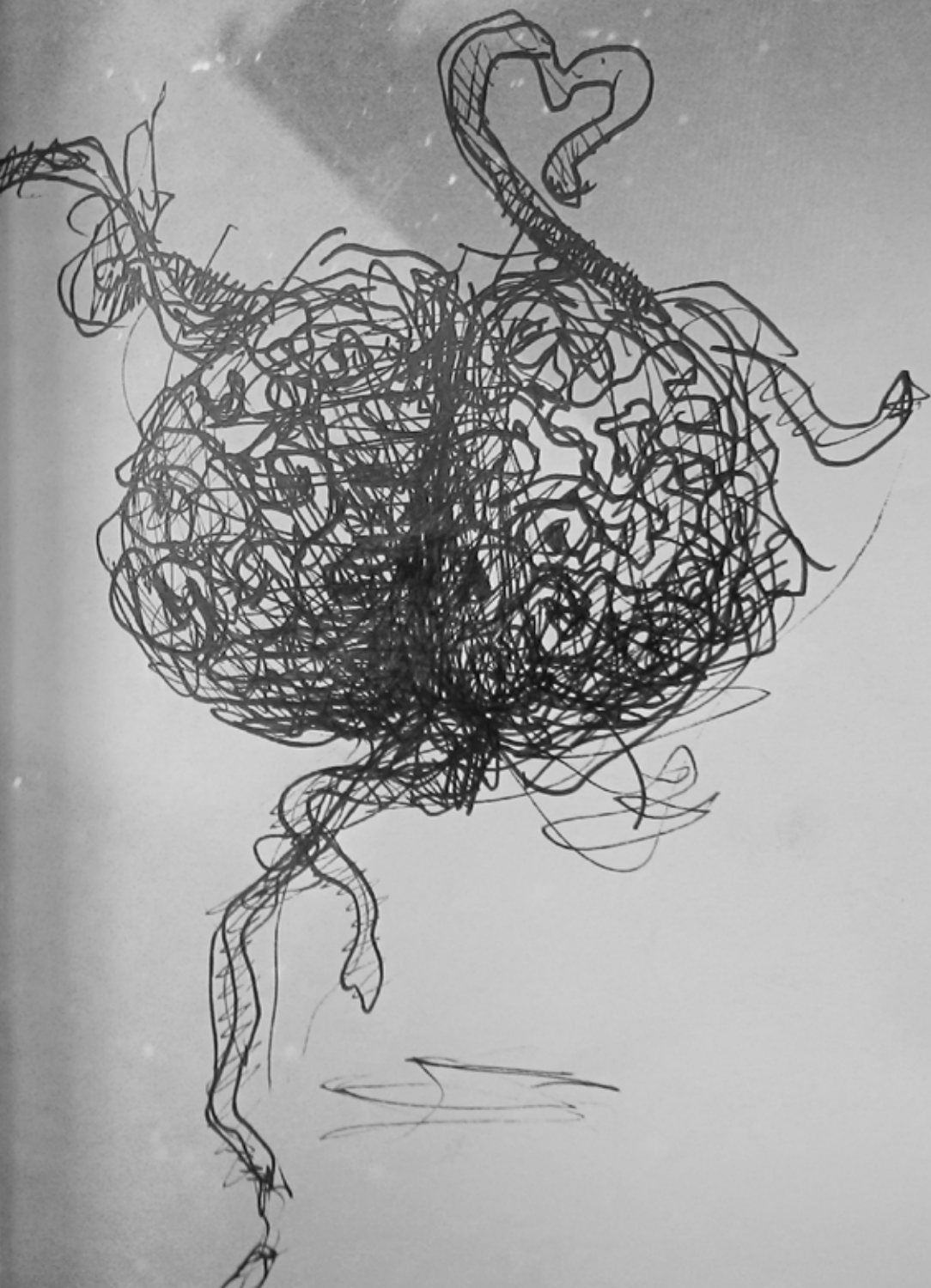
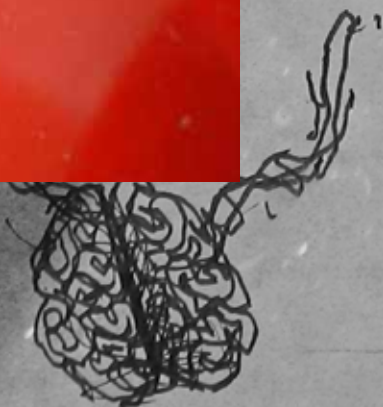
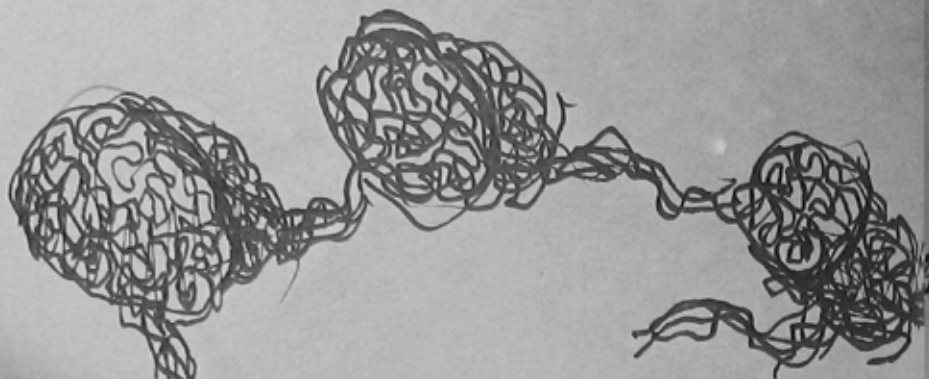
Det sidste ligger lige for. Ved at donere midler til organisationers virke, hjælper vi gode kræfter med det arbejde, de allerede er godt i gang med. Det første – at lade Roskilde, være platform for diskussioner og debatter om ungdomsidentitet, er måske sværere at forestille sig, når vi ved, at de fleste kommer for at nyde det berømte frirum, musikken og hinanden.

Ikke desto mindre var det den udfordring, vi gav Ungdomsbureauet, da vi inviterede dem til at sætte skub i debatten og hjælpe med at indsamle viden på årets Roskilde

Festival. Det var ikke en let udfordring – og helt ærligt tror jeg, at både de og vi var ret spændte på udfaldet. Men det virkede! Takket være knaldgodt arbejde fra Ungdomsbureauets side. Og fordi åbenheden og nysgerrigheden på Roskilde ikke alene gælder musikken og de andre deltagere. På Roskilde giver man lidt mere af sig selv. Man deltager og bidrager.

Den bog, du sidder med i hånden er resultatet af en del af det arbejde og de aktiviteter, der fandt sted op til og under Roskilde Festival. Den er på en gang et øjebliksbillede af ungdommen i Danmark i dag og de unges bud på, hvad der skal til, for at de kan komme videre. I fællesskab.

God fornøjelse.

INDLEDNING

“Man må stoppe op, slappe af og nyde. Man må arbejde fokuseret og hårdt for noget, man drømmer om” står der i én og samme sætning i én af de dagbøger, vi har liggende efter sommerens Roskilde Festival. Dagbøgerne var egentlig en lidt hurtig idé, fordi vi ikke gad Instagram, men heller ikke orkede plancher. Vi købte dem i Tiger. De var farverige, men tomme. Måske vil mange sige det samme om ungdommen. Det passer ikke. Bøgerne var en hurtig indskydelse, men viste sig at blive fyldt med drømme, håb, visioner, idéer, refleksioner fra unge i Danmark anno 2014.

Sammen med Fonden Roskilde Festival har vi over sommeren lavet tre møder under Roskilde Festivals holdningsarbejde CHANGE, der fokuserer på ungdomsledighed og solidaritet. Denne bog er et mash-up af tekster, udtryk, billeder, illustrationer, drømme, essays og meget mere fra de tre arrangementer. Bogen er kaotisk. Ligesom unges liv. Og så er den fyldt med liv, saft og kraft. Hvis du er af ældre dato og i tvivl om, hvad unge mener, drømmer og håber, eller hvis du er ung og ikke ved, hvad dine venner mener, drømmer og håber, så giv dem et stykke blankt papir og to minutter til at skrive. Hvis I ikke tør, så kom endelig til Ungdomsbureauet.

Det er ikke hver dag, vi sender 160 unge med færge til Christiansø i høj søgang, som vi gjorde under dette års Folkemøde. Eller får 60 unge på Roskilde Festival til at sætte sig ned, kigge andre unge i øjnene, forholde sig til samfundet og skrive deres tanker ned i en dagbog. Det er heller ikke hver dag, vi ser 30 ældre snakke med 30 unge om livets store spørgsmål. Men nogle gange ville vi ønske, at det var. Der opstår det mest særegne, når man sætter mennesker sammen og beder dem tænke over tilværelsen. Nogle af de tanker kan I finde i den her bog.

Ungdomsbureauet er en forening, der laver pop-up-platforme, hvor unge kan engagere sig i samfundets udvikling gennem bøger, konferencer, film, workshops og andre arrangementer. Med platformene blander vi os med unge, får snavs på fingrene, finder ungdommens stemme og bringer alt sammen videre.

Når vi hen over sommeren på forskellige måder har taget temperaturen på den danske ungdom, er resultaterne stukket i alverdens retninger, og alligevel er der noget, som skinner igennem. Der er hele tiden de to spor: vi bliver nødt til at slappe lidt mere af, vi bliver nødt til at arbejde hårdere.

Det gælder uddannelsesvalg, hvor flere ville ønske, at der ikke var så stort pres, men også, at flere tog sig sammen på studiet. Flere vil også forbruge mindre, men samtidig skal de økonomiske hjul holdes i gang, og tøj fra H&M holder ikke formen særlig længe. Unge arbejdsløse skal slet ikke have så dårlig samvittighed, men de skal samtidig se at få flere idéer og føre dem ud i livet.

Ungdomstilværelsen har sikkert altid været fyldt med den slags paradokser, men det er, som om nutidens unge har vanskeligere ved at navigere i dem, fordi der slet og ret er kommet flere muligheder og flere valg, der skal træffes.

Vi spurgte på et tidspunkt de unge, om vores generation er arbejdsom eller luddoven. En gruppe mente det ene, en anden det andet, og den største klump samlede sig i midten og mente, at vi er begge dele. Her ligger kimen måske til forståelsen af ungdommen i al dens mangfoldighed. Der er ikke så meget enten eller, der er for det meste lidt af det hele. For nogle meget af det hele. Alting sker hele tiden, og man har lyst til det hele. Også at lave ingenting. Hvis bare der var tid.

Vi skylder alle de deltagende unge den allerstørste tak for at have delt deres tanker med hinanden, med os og med dagbøgerne. Det har været en fornøjelse.

Kærlig Hilsen

**Olivia Nepper Winther, Martin Fehr Therkildsen, Kenneth Salomonsen
og Olav Hesseldahl**

UNGDOMSBUREAUET

UNGDOMSMØDET PÅ CHRISTIANSØ

Vi fik ideen til et Ungdomsmøde på Christiansø.
Her er vores tanker. Hilsen Ungdomsbureauet

»Den måde, Folkemødet foregår på, er så indstuderet og uinteressant. Vi skal bryde med alt det – helt ud på Christiansø og gøre det på en anden måde.«

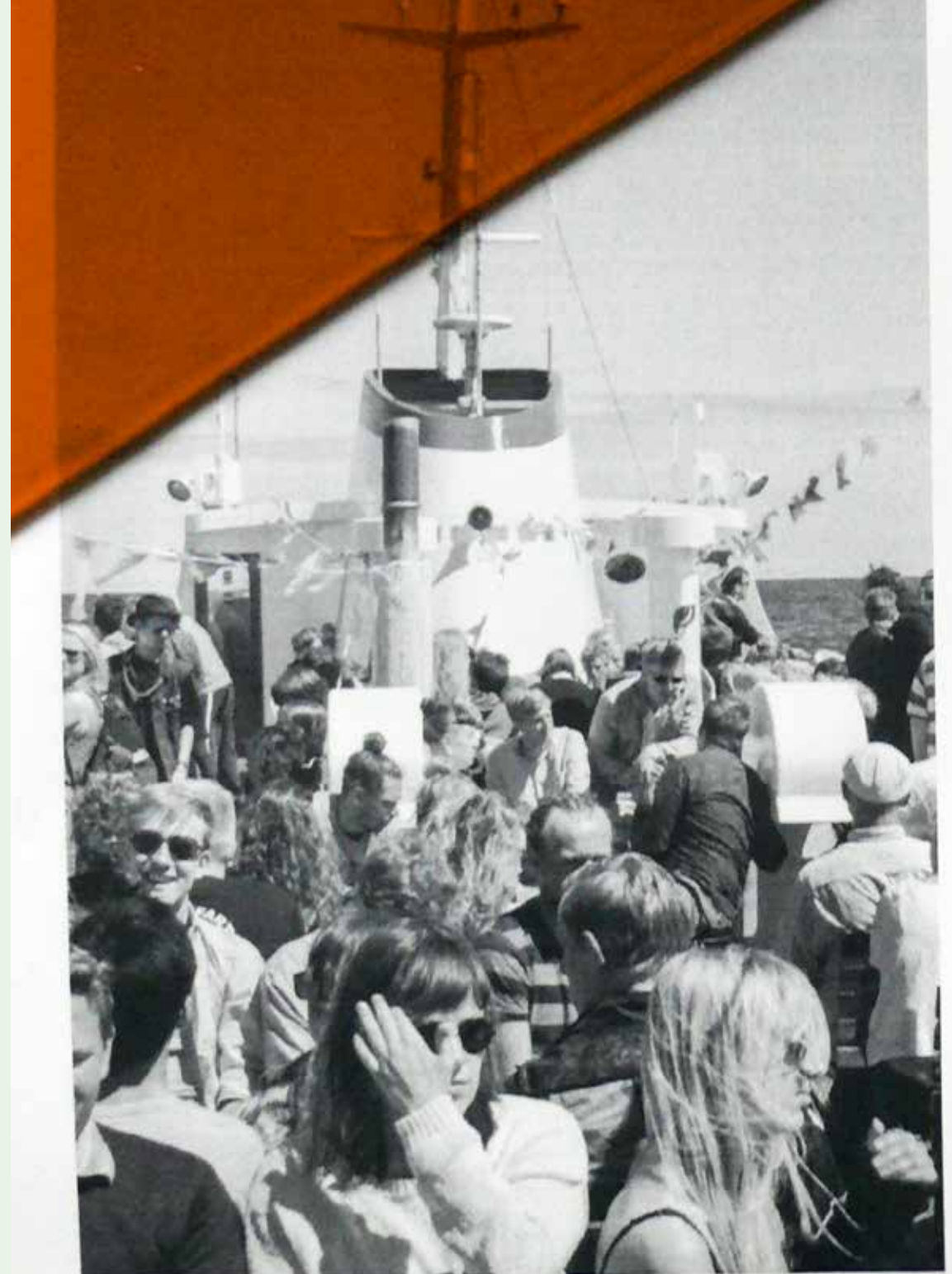
»Der skal brygges så mange nye tanker. Derfor er det perfekt, at det foregår på Christiansø. Det er det første sted i landet, hvor solen står op – et oplagt sted til nye idéer og ungdommens fremtid.«

»På den her måde tvinger også alle de unge til ikke at zappe væk. De kan ikke smutte fra færgen, og de er fanget på øen.«

»Det er jo vildt sjovt at leje en færgе.«

»Vi er nødt til at forholde os til ungdomsledighed. Det er så farligt for både samfundet og de unge selv, hvis de bliver holdt uden for arbejdsmarkedet. Men jeg er ikke sikker på, at deltagerne kender nok til ledighed.

Du har måske ret.«

»Man skal ikke kunne vinde nogen debatter på Ungdomsmødet; man kan deltage i dem. Folk skal lytte til hinanden – uden fordomme og forventninger.«

»Vi skal vende tilbage til Allinge med et kæmpe brag og skabe vildt meget opmærksomhed om os selv.«

»Vi skal hurtigt få skrevet anbefalingerne ned og printet dem ud. Vi skal kunne give dem videre til Bertel og Marianne med det samme.«

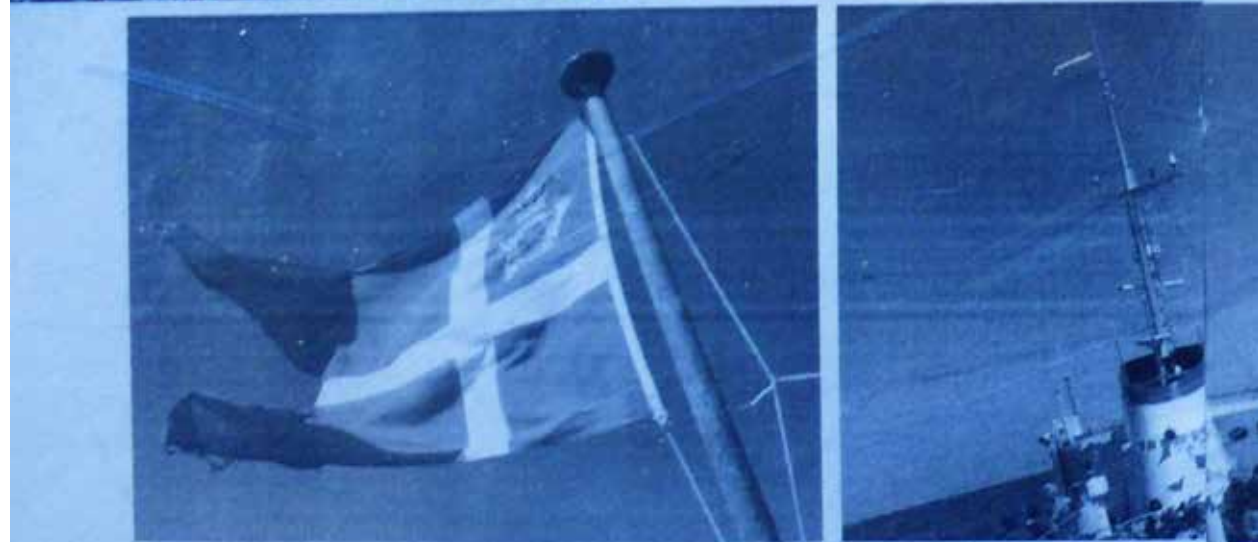
»Vi skal ikke kun have én type unge. Alle skal med; hele landet, alle typer uddannelser, alle mellem 15 og 30 år.«

»Paraplyen skal være foretagsomhed. Idéen om, at unge kan handle og selv gøre en forskel.

Bliver det så sådan noget med, at alle unge bare skal starte deres egen virksomhed?

Aner det ikke. Men derfor siger vi også foretagsomhed, ikke iværksætter. Foretagsomhed kan også være at sortere sit affald og skrive flere breve til sine bedsteforældre.

Vi skal for alt i verden ikke repræsentere en holdning. Vi skal bare være den platform, hvor de unges holdninger kommer frem.«

IVÆRKSÆTTERI

Niels Henning Falk Jensby

Jeg sidder på en græsplæne et sted på Christiansø. Der sidder nogle unge mennesker og kigger på en mand. Han taler til dem, han laver et oplæg til en gruppe af unge mennesker. Jeg sveder. Det er varmt. Jeg er søsyg fra færgeturen herover. Manden gestikulerer entusiastisk, manden laver et oplæg om, hvordan vi kan gøre de danske folkeskoleelever mere foretagsomme. Jeg har kvalme. Ud af mandens mund falder ord, ud falder: vi skal alle være jobskabere. Ud af gruppens munde falder det enstemmigt, ud falder: ja. Caspar sidder ved siden af mig, hvisker til mig, hvisker: Det er som om, han tror, at det, han snakker om, er humanistisk selvforståelse, men det er jo for helvede bare oplevelsesøkonomi. Sætningerne i mandens mund stopper ikke, de falder på stribe. Arbejd med empati. Hvad er det for en følelse, jeg køber mig til? Arbejd med empati. Det handler om at turde sætte sig selv på spil, hoppe ud over kanten. Arbejd med empati. Han afslutter med at sige, at fortællinger er vigtige, at det er dem, der sætter koblingen mellem tanker og følelser, at man husker dem bedre end fakta. Det er varmt. Jeg sveder. Solens genskin i mandens ring, det blænder mig. Jeg lukker mine øjne.

• • •

Jeg går langs hække langs veje. Jeg passerer parcelhuse, passerer deres gule mursten, deres røde mursten, deres pudse facader, grønne plæner. På plænerne farvet plastik, havemøbler, haveslanger. Jeg samler mine fingre om en grens grønne grønne, klemmer til og hiver bladene af grenen, så de samles i en lille buket mellem tommel- og pegefinger. En lille buket til en lille brud. Jeg giver derefter slip, lader den lille buket sprede sig udover asfalten. Jeg går igennem en forstad.

Jeg kigger ned på mine tennisko, deres slidte hvide, deres sporadiske huller. En Volvo passerer mig, solens genskin i forruden, det blænder mine øjne. Inde i volvoen: en mand, en nabo. En del af det her fællesskab. Han vinker til mig, og jeg vinker igen, tænker, at jeg også er en del af den her by, det her fællesskab. At jeg også er en nabo. Jeg fortsætter, går fra den mindre vej til den større vej, passerer flere ting. Bodegaer, dagligvareforretninger, kiosker. Jeg krydser togs Skinner, går ned af den snoede vej, indtil jeg når til det sted, jeg skal være. Indtil jeg til sidst står ved rundkørslen. Det var her, vi havde aftalt, at vi skulle mødes. Vi havde aftalt, at det var her, den røde FIAT Punto ville holde ind, at det var her, jeg skulle stige ind i den. Jeg sætter mig på en bænk, observerer bilerne, der kører ind og ud af rundkørslen, observerer deres gule, deres røde, deres pudsede. Kvinderne, mændene inde i dem. Deres frisurer, smykker. Deres pudsede. Jeg kigger på min telefon, venter på en besked fra ham, forstår ikke, hvor han bliver af. Jeg sender én besked, flere beskeder. Jeg skriver: Hvor bliver du af? Jeg sidder bare her. Omkring rundkørslen græs, parcelhuse, sol. Jeg sidder bare her og kigger på det, observerer det, venter på ham, på en rød FIAT Punto. Han svarer. Han skriver: Jeg er der om 5.

Jeg hviler min venstre arm i vindueskarmen, har rullet bilvinduet ned. Han hviler sin højre hånd på mit venstre lår. På hans finger: en gylden ring. I den: solens genskin. Det blænder mig. Vi kører ud af forstaden, ud på motorvejen mens han fortæller om sin kone, sine børn, sit arbejde som mellemleder i en større virksomhed. Mens jeg fortæller om min mor, min far, min skolegang. Jeg fortæller, at jeg glæder mig til at starte i 9. klasse, at jeg glæder mig endnu mere til at være færdig med folkeskolen, mine lange øjne ud af vinduet. Vi kører fra den mindre motorvej til den større motorvej, han siger, at han kender et diskret sted, vi kan være. Han siger, at han er en diskret mand. Han tænder for radioen, for den diskrete easy listening jazz, han nynner med. Han trommer med venstre hånd på rattet, han kærtegner med den højre, han kærtegner med ringen på sin finger på sin hånd på mit lår. Han skyder underlivet frem og jeg lægger min venstre hånd på hans højre lår, således at vores arme er krydsede, liggende på hinandens lår. Vores

pudsende. Jeg kan se omridset af hans pik i stoffet som hans bukser er lavet af. Den er stor. Han siger, at jeg ikke skal være bange, og jeg svarer, at jeg ikke er bange, at jeg ikke er den bange type. Jeg siger, at han virker som en pålidelig mand, en allround good guy. Jeg tænker, at han også må være en del af hele det her fællesskab. Jeg lægger min hånd på omridset af hans pik, mine lange øjne ud af vinduet igen. Seende ud på autoværn, nødspor, asfalt. Vi når til en øde rasteplads, til det diskrete sted. Vi kører af motorvejen, kører ind på pladsen. Han drejer nøglen om, stopper motoren.

Han trækker pikken ud af munden på mig, siger til mig, at jeg skal synke sæden, at det var det, vi havde aftalt. Og jeg synker, hans hånd om min hage, min kæbe. Jeg lader hans hvide hvide løbe ned i svælget, halsen på mig. Lader det lægge sig nede i min mave, sammen med alt det andet. God dreng. Han pakker sin pik ind bag underbukser, bukser, lynen sin lynlås, ringen stadig skinnende, blændende. Han hjælper mig op fra gulvet, tager fat under min arme og løfter mig op. Han tager noget toiletpapir fra rullen og tørrer mig om munden med det, smider papiret, dets hvide hvide ned i kummen. Trækker ud. Han låser døren op, og vi forlader båsen, går fra det mindre rum til det større rum. Lyset fra lysstofrøret i loftet blænder mine øjne. Jeg kigger mig selv i spejlet. Jeg ligner mig selv, jeg ligner et potentiale for produktivitet. Han spørger om jeg kommer med, og vi går helt ud, ud på den stadig øde plads. Det er blevet aften, tusmørke. Han tænder en cigaret, byder mig en. Jeg takker nej. Jeg observerer ham bare, mens han ryger færdig, siddende på kølerhjelm. Solnedgang bag grantræer bag ved ham. Cigaretens glød, hans skinnende ring i midten af det hele. Han siger nogle flere ting, fortæller noget mere om sin kone, siger ting som: ja, konen ved jo ikke, at jeg ryger. Han smider skoddet på pladsen og træder på det. Han spørger mig, om jeg er sulten. Jeg siger ja. Vi sætter os ind i bilen, og han drejer nøglen, starter motoren. Vi kører ad motorvejen og drejer før eller senere af, kører gennem en McDrive. Han køber pomfritter, salatmayonnaise til mig, giver drengen bag ruden penge. Drengen bag ruden ligner sig selv, drengen bag ruden ligner et potentiale for produktivitet. Vi kører tilbage på motorvejen, han kører

mig hjem. Stadigt easy listening jazz, stadigt mine lange øjne ud af vinduet på autoværn, nødspor, asfalt. Stadigt bitterheden fra sæden placeret på den bagerste del af min tunge, stadigt det hvide hvide ulmende i min mavesæk, i dens hinder. Jeg dypper pomfritterne en ad gangen i salatmayonnaise, indtager pomfritten og dens hvide mayonnaise. Tygger. Synker. Før eller senere vender vi tilbage til forstaden, til rundkørslen, han holder ind på fortovet. Med sin hånd, han tager sin pung frem, roder i den og rækker sin hånd frem. I den: en 500-kroneseddel. Jeg tager 500-kroneseddelen og putter den ned i min baglomme. Jeg kysser ham på kinden og stiger ud af bilen, smækker døren. Jeg står ved rundkørslen igen. Han kører væk. Jeg sætter mig på en bænk og spiser de sidste pomfritter, den sidste hvide salatmayonnaise. Tygger. Synker. Jeg rejser mig op og giver mig til at gå hjemad. Jeg passerer en skraldespand på den snoede vej. Jeg smider ting i den, smider den tomme emballage i den.

Jeg låser mig ind i det mørke hus, tager mine sko af og går ned ad en gang, giver ikke en lyd fra mig. Jeg åbner døren og træder ind på mit mørke værelse, tænder lyset. Her er stille, resten af huset er gået i seng. Jeg havde sagt til mine forældre, at jeg skulle ned til ven, at de ikke skulle vente på mig, at jeg selv kunne låse mig ind. Jeg går hen til min seng og sætter mig ned på knæ. Jeg roder rundt med mine arme under sengen og finder skotøjsæsken frem, åbner den. I æsken ligger de: pengesedlerne. Jeg tager 500-kroneseddelen op af baglommen og lægger den ned til de andre pengesedler, lukker æsken igen. Skubber den ind under sengen igen. Jeg rejser mig op og tager mit tøj af, lægger det sammen stykke for stykke og placerer det på stolen ved siden af sengen. Jeg kigger på mig selv i spejlet, observerer min nøgne drengekrop. Jeg ligner mig selv, jeg ligner et potentiale for produktivitet. Jeg går ud på badeværelset og børster mine tænder lydløst, ser, hvordan det hvide skum løber ud ad munden, ned ad hagen på mig. Hvordan det lægger sig i den hvide porcelænsvask, når jeg spytter det ud. Hvordan det nu udvandes af vandet fra hanen, jeg ser det løbe ned i afløbet. Jeg tørrer mig om munden, på hagen med et hvidt håndklæde og går ind på mit værelse igen. Jeg slukker lyset, jeg lægger min nøgne drengekrop

i sengen, udmattet. Lukker mine øjne. Bitterheden på det bagerste af tungen stadigt syngende. Pengesedlerne under sengen stadigt syngende. Jeg falder i søvn.

• • •

Jeg er taget fra den mindre by til den større by, en lørdag. Jeg står i et butikscenter med mine syngende sedler, med min bitre tunge. Jeg passerer ting, vinduer, butikernes pudsede. I vinduerne farvet plastik, i vinduerne: telefoner, smykker, ure. Jeg bliver passeret af andre mennesker, kvinder, mænd. Jeg bliver passeret af deres frisurer, deres smykker. Deres pudsede. Jeg går rundt i et butikscenter, er en del af et fællesskab. Jeg stopper op foran en Sportmaster og går ind i den. Inde i en Sportmaster står jeg og kigger på en hylde med tennissko, på tennisskoenes hvide skind. Jeg tager en Nike sko ned fra en hylde, jeg tager den ene af mine slidte sko af, jeg prøver den nye Nike sko. Den passer. Dens nye pudsede hvide skind omkring min svedige hvide drengefod. Den passer. Jeg tager den af igen, jeg tager den slidte på igen, jeg giver den nye Nike sko til en ekspedient. Han finder et komplet par ude bagved, han rækker mig en skotøjsæske og jeg åbner den. I æsken ligger de: Nike-skoene. Pudsede hvide. Jeg går op til kassen, jeg lægger skotøjsæsken på disken og finder de syngende pengesedler frem fra baglommen, rækker dem til ham. Ekspedienten tager imod pengene, jeg kan mærke hans hånd strejfe min, idet han tager imod pengesedlerne. Jeg ser hans ring skinne gennem pengesedlerne, mens han tæller dem, mens han lægger dem ned i kasseapparatet. Jeg siger: Hav en god dag. Jeg forlader Sportmaster, går fra det mindre rum til det større rum, går igen rundt i centret. Dernæst udenfor. Jeg sætter mig på en bænk, kigger på parkeringspladsen, bilerne. Alle deres forruder blændende i solen. Kvinder og mænd ud og ind ad biler, indkøbsposer i hænderne. Det her fællesskab. Jeg tager mine gamle sko af, tager de nye på. De passer. Jeg rejser mig op, forlader parkeringspladsen. Jeg passerer en skraldespand, smider ting i den, smider de gamle sko, den nye æske i den. Jeg krydser en vej, jeg går hen til et busstoppested, sætter mig på en anden bænk og venter på bussen.

Jeg skal hjem. Tilbage til forstaden, tilbage til rundkørslen. Jeg sveder. Det er varmt. Jeg kigger ned i jorden, kigger på mine hvide drengefødder i hvide Nike-sko. Solens genskin i skoens hvide hvide skind. Det blænder mig.

Anbefalinger fra Ungdomsmødet på Christiansø

Ved Ungdomsmødet på Christiansø deltog d. 14. juni 2014 hele 160 unge mennesker i alderen 13-30 år. Igennem fem workshops, som belyste problematikken omkring ungdomsledighed fra forskellige perspektiver, kommer ungdommen nu med følgende anbefalinger:

Anbefaling #1 – Entreprenørskab

Der skal skabes bedre muligheder for at starte virksomheder på dagpenge. Lige nu bliver den enkelte time modregnet, når man starter en virksomhed på dagpenge. I stedet burde man modregne krone for krone ift., hvor meget overskud den nystartede virksomhed giver. Samtidig skal man med en godkendt forretningsplan kunne fritages for at skrive to jobansøgninger om ugen.

Anbefaling #2 – Nærdemokrati

Hvis unges deltagelse i nærdemokratiet skal vokse, så skal det foregå på de unges præmisser og med et minimum af bureaukrati. Der skal skabes en mere direkte dialog imellem politikerne og de unge, og de unge skal også have større medbestemmelse kommunalt og regionalt. Vil man lave en politisk løsning, der handler om unge, skal de inddrages i den politiske beslutningsproces fra start til slut.

Anbefaling #3 – Folkeskolen og foretagsomhed

Foretagsomhed skal blive en del af den almene dannelse i folkeskolen. Vi anbefaler, at man gør undervisningen mere virkelighedsnær ved at inddrage det omgivende samfund. Konkret skal der afsættes mere tid til idéudvikling, eksperimenter og projekter, hvor eleverne skaber ting til hinanden og lærer af, hvordan andre reagerer på de ting, de har skabt.

Anbefaling #4 – Ungdomsuddannelse

For at modvirke ungdomsledighed i fremtiden, har vores uddannelser behov for:

1) Pensumændringer med mere retorik, mere virkelighedsnært og mere elevdemokrati.
2) Efteruddannelser af lærerne med særligt fokus på IT og pædagogik.
3) Mediekampagne for erhvervsuddannelserne, som skal gøre erhvervsuddannelserne attraktive for de unge og vise, hvor vigtige uddannelserne er. Balancen mellem fagfolk og akademikere skal på plads igen.

Anbefaling #5 – Social innovation

Sådan mener vi, at man skaber nye job for ledige unge: Innovative partnerskaber på tværs af plejehjem, kulturhuse, fodboldklubber, folkeskoler, kommuner og virksomheder kan skabe jobs til ledige unge. Et eksempel blandt mange er, at kommuner og kulturhuse sammen giver unge studenter muligheden for at skabe kulturfestivaler i deres sabbatår. Dette vil både styrke de unges kompetencer, ligesom det vil skabe nyt liv i lokalsamfundet.

FORETAGSOMHED SKAL VÆRE EN DEL AF DEN ALMENE DANNELSE

Bob Bohlbro, formand for Lærerstuderendes Landskreds

Asger Schmidt, vinder af årets lærer til Unge Forskere-konkurrencen

Carsten Borch, idéudvikler, foredragsholder og forfatter

Alle workshopledere på Ungdomsmødet på Christiansø

Hvem er ikke enige om, at almen dannelse fortsat bør være en stor del af folkeskolen og hele vores uddannelsessystem? De færreste kan dog fortælle præcist, hvad almen dannelse er. Sammen med 160 unge har vi lavet et forslag til, hvad almen dannelse fremover skal udvides med, nemlig foretagsomhed. Vi skal alle blive mere foretagsomme. Eller kald det proaktive.

Vi tre husker mest folkeskolen for de ting, vi lavede der. Bob skrev en bog, Asger snedkere-rede en skammel, og Carsten lavede cabaret. Vi husker de ting og produkter, vi skabte, fordi de i sig selv skabte værdi for os og andre. Når vi ikke blot lærer, men også kan se en værdi af den læring, så forstår vi, hvad vi kan skabe, som andre kan bruge og lide. Det gør os mere foretagsomme.

Under årets Folkemøde på Bornholm drog

160 unge afsted til årets Ungdomsmøde på Christiansø. Igennem fem workshops skulle de unge være med til at svare på, hvordan unge selv kan være med til at nedbringe ungdomsledigheden i Danmark. I vores workshop så vi på folkeskolens og skolereformens muligheder for at afhjælpe dette. Vores anbefaling var tydelig: gør foretagsomhed til en del af den almene dannelse i folkeskolen. Og hvad betyder det så i praksis?

Når vi siger, at det skal være en del af den almene dannelse, er det ret præcist, fordi det er modsat de faglige mål. Foretagsomhed kan ikke ske og skabes, hvis der kun er faglige mål for forløbet. Eleverne skal være frie. Det betyder ikke, at eleverne ikke lærer faglige ting, men det produkt, som de skal skabe, er et mål i sig selv. Det er nemlig ikke kun vigtigt at have viden, men også at have forståelse for, hvordan ting bliver til. Når eleverne ska-

ber produkter, så bliver de automatisk mere praksis- og virkelighedsnære, hvilket er en ramme, der kan understøtte den åbne skole, der som del af den nye folkeskolereform skal skabe større interaktion med omverdenen.

“Eleverne skal være frie.
Det betyder ikke, at eleverne
ikke lærer faglige ting, men
det produkt, som de skal
skabe, er et mål i sig selv”

Det betyder også, at vi skal betragte alle elever som talenter og skabere. Som mesterkokken Gusteau i Ratatouille siger – “alle kan lave mad” – så skal vi indse, at “alle elever kan lave computerspil”, eller “forskningsprojekter” og så videre. Det er ikke det samme, som at alle skal lave disse fantastiske ting, men nærmere at alle skal have mulighed for det. Ved at lære eleverne om idéudviklingsteknikker og udviklingsfaser, vil de få en bedre forståelse for, hvordan de kan skabe noget, og hvad der skal til, men de vil også i højere grad få øje for hinandens talenter. Det er ikke kun læreren, som skal anerkende talenter. Anerkendelse skal i høj grad også komme fra hinanden. Det er fra disse succeser med andre elever, at foretagsomheden og den menneskelige vækst opstår. Eleverne kan godt, vi skal bare skabe betingelserne for, at det kan lade sig gøre.

Det, at alle skal blive mere foretagsomme, handler ikke kun om at skabe flere iværksættere. Vi tror på, at der faktisk er langt flere iværksættere i Danmark, end der er moms-numre. Både i det offentlige og i det private erhvervsliv findes der ansatte, som er super foretagsomme og iværksætter al mulig udvikling. Ved at alle bliver mere foretagsomme vil både det offentlige og det private i fremtiden få medarbejdere, som i højere grad er med til at udvikle, præge og dermed skabe flere jobs til andre og skabe en menneskelig vækst. Én af måderne, vi kan gøre det på, er ved at lade elever forstå værdien i idéer. En idé bygger på eksisterende idéer fra andre, fordi den bygger på den viden, vi har fået. En viden, som startede med en idé. Ud fra denne præmis afsluttede vi vores workshop til Ungdomsmødet på Christiansø. Deltagerne skabte deres egen idé hver især, mødtes med en makker, og deres to idéer blev til en endnu bedre idé. Derefter mødtes de med et andet par og skabte igen endnu én stor, god idé. Til sidst skabte vi sammen én stor idé. Vi tror på idéen, og vi håber at forældre, elever, lærere, skoleledere og politikere vil tage den til sig.

Konkret kan vi eksempelvis bruge folkeskolereformens elementer til at danne foretagsomheden på følgende måder:

Vi skal gentænke lektier og (ofte nytteløse) opgaver så som stile og så videre, men i stedet skal eleverne have mulighed for at lave produkter, hvor de bruger deres faglighed til at

skabe noget, som kan få værdi for dem selv og andre. Lektiecaféerne om eftermiddagen vil rumme mere energi og læring, hvis eleverne laver flere af disse projekter frem for 'gammeldags lektier'.

Den åbne skole skal understøtte den almene dannelse og dermed foretagsomhed – eksempelvis kan kommunen få hjælp af skoler til at finde løsninger på kommunale udfordringer.

“Eleverne kan godt, vi skal bare skabe betingelserne for, at det kan lade sig gøre.”

Eleverne skal sætte sig selv i spil for at forstå værdien af sig selv og det, de laver. Derfor skal de få en bedre forståelse af de udviklingsfaser, som de altid er en del af, og de skal samarbejde meget mere med de andre elever, så de kan bruge hinanden og anerkende værdier og hinandens talenter.

INTET AF DET ER UMULIGT

Af **Marianne Jelved**,
Kulturminister

Det var en smuk folkemødeaften i Allinge på Bornholm, hvor solen endnu ikke var gået ned. Vi stod og ventede på de mange unge, der med godt humør vendte hjem fra turen til Christiansø. En stafet var løbet i forvejen med et papir med fem forslag til nye initiativer. Nu stod alle de unge aktører her i Ungdomsbureauets telt ved Røgeriet. Humøret var højt, stemmerne var høje i iver efter de politiske kommentarer til deres arbejde.

Jeg var – og er – imponeret af deres forslag. Og af Ungdomsbureauets arbejde og organisering af de unge, der står med alle udfordringerne for at skulle skabe deres liv på meningsfulde måder. Idéerne og forslagene bygger på, at den enkle skal have muligheder for at handle ved at skabe muligheder. Det kræver nogle rammer, der som trampolins funktion kan blive et afsæt for at kunne organisere selv.

Der er tale om entreprenørskab på dagpenge, der modregnes i et overskud. Jeg vil foreslå, at der bliver tale om et forsøg, som vi alle

kan lære noget af. Risikoen er, at det kan være forvridende, når nogen har offentlige penge med, og andre ikke har. Men lad os prøve modellen.

“Min erfaring er, at de unge udviser og udvikler et markant ansvar for de muligheder, de får. Og de lærer meget af det og gør vigtige erfaringer.”

Forslagene emmer af lyst og mod på selvorganisering. Det er rigtigt set, at de unge i lokalsamfundet skal have mulighed for at gå i direkte dialog med lokalpolitikere om løsninger og muligheder for dem. Der er allerede erfaringer med det i kommuner med ungdomsråd. Her tager de unge i fællesskab ansvar. Netværket af Ungdomsråd kan samle konkrete erfaringer som inspiration. Min erfaring er, at de unge udviser og udvikler

et markant ansvar for de muligheder, de får. Og de lærer meget af det og gør vigtige erfaringer.

Et forslag lægger op til at indføre Foretagssomhed i Folkeskolens arbejde. Det passer fint i skolereformen. Det er godt set, at det virkelighedsnære projektarbejde i skolen, der over børn og unge i at arbejde selvstændigt og sammen med andre, er med til at give de unge en almen dannelse i at være medborgere. Det er også godt set, at det er en vigtig læring og dannelse, der er en følge af dels de relationer, eleverne indgår i, og dels de oplevelser, som elevernes arbejde giver anledning til i fællesskabet. Det lægger op til refleksioner over ens egne erfaringer. Det er for livet for hver af dem.

Ungdomsuddannelserne spiller en stor rolle. Igen er forslagene om ændringer af pensum udtryk for behovet for at kunne selvorganisere og argumentere og formidle. Selv er jeg stærk fortalende for, at børn – gennem hele deres opvækst – og unge udvikler deres udtryksformer gennem mødet med kunst. Det kunne i sig selv være med til at skabe fællesskaber på de faglige uddannelser og højne attraktiviteten og dermed bidrage til en bedre balance mellem de forskellige ungdomsuddannelser. Det er relevant at øge lærernes kompetencer og dermed muligheder for at sparre med de unge i de medier, de unge mestrer.

Og forslaget om Social innovation er selvfølgelig en logisk konsekvens af de foregående fire forslag. Vi har i historiens løb i Danmark fundet mange løsninger på udfordringer i samfundet ved initiativer og handlen i stærke civilsamfund. Derfor er idéen om partnerskaber, der ser på muligheder for nye ungejobs, i tråd med de øvrige forslag.

Forslagene bygger på den grundlæggende værdi og forestilling – og erfaring, at hvis vi vil, så kan der skabes nye muligheder og erfaringer til det fælles bedste og for den enkelte, når vi går i dialog på tværs af grupper og institutioner og ser på muligheder og kompetencer til selvorganisering. Nu skal kommunerne og uddannelsesinstitutionerne spille med, så der sker noget. Det vil jeg følge med glæde og forventning. Intet af det er umuligt.

UNGDOMS BUREAUET

Hej !!
Jusind tak for
spændende opbe-
r og røde kinder...
linea..

I ER
SÅ SEJE!

(AL HELD & LYKKE FREMOVER...)

Mvh. Clara

jeg så Morten Messerschmidt går havde
den her stemme i maven. Den sagde
Morten jeg tror at vi kan
få en vidunderlig fremtid sammen. Det
er dit hvide skind, når der fortæller
mig det. Men så igen. Du så mig,
ikke. Du stod med Dot. I så så
lykkelige ud, fordi I havde #vindt.

det var en ok fuge, aneller
anden kastede op og jeg var søvn
lidt, fæltet søvn lidt. fordi jeg
havde drømt om forældre, om Morten.
det lange hvide med af hans bryst.
en lille pøl i den udvuling i brystkassen
han har, den som Dot drikker snaps
af. det bli aldrig det samme igen.
det derfor jeg tar riven nu.
keh.

JEG STOLER IKKE
PÅ FOLK DER IKKE HAR EN MEDVIND

Alt de mennesker
der mener riget
og folket
'Såne vigtige personer'
fæltet dig som et tikk

INDIVIDUEL FORETAGSMÆD

Arbejd med din fortælling
Arbejd med din stil
Arbejd med at se nærmere
Arbejd med kritisk bevidsthed
Arbejd med din sporty-kont
Arbejd med empati
Arbejd med dine venner
Arbejd i Netto eller Fakta
Arbejd med din erfaring
Arbejd med naturen
Arbejd med dit ansigtssprog
Arbejd med din online-persona
Arbejd med at være opmærksom
Arbejd med den 'work/life'-balance
Arbejd med at skabe jobs
Arbejd med at være en god kunde
Arbejd med din stage-presence
Arbejd med den 'downward facing dog'

HAIKU OM FELLESKAB

Dik dik dik dik dik
Kug kug kug kug kug kug
Av Av Av Av Av

HAIKU OM DEN HETERO- NORMATIVE VERDENS- ORDEN I

Lalalalala
Lalalalalalala
Lalalalala

HAIKU OM NYNAZISTER DER KASTER DERES FYRTE ØL EFTER MIG OG RÅNER FORBI

Fryd Fryd Fryd Fryd Fryd
Ha Ha Ha Ha Ha Ha Ha
NA NA NA NA NA

UNGDOMSMØDET PÅ ROSKILDE FESTIVAL

Vi fik ideen til et Ungdomsmøde på Roskilde Festival.
Her er vores tanker. Hilsen Ungdomsbureauet

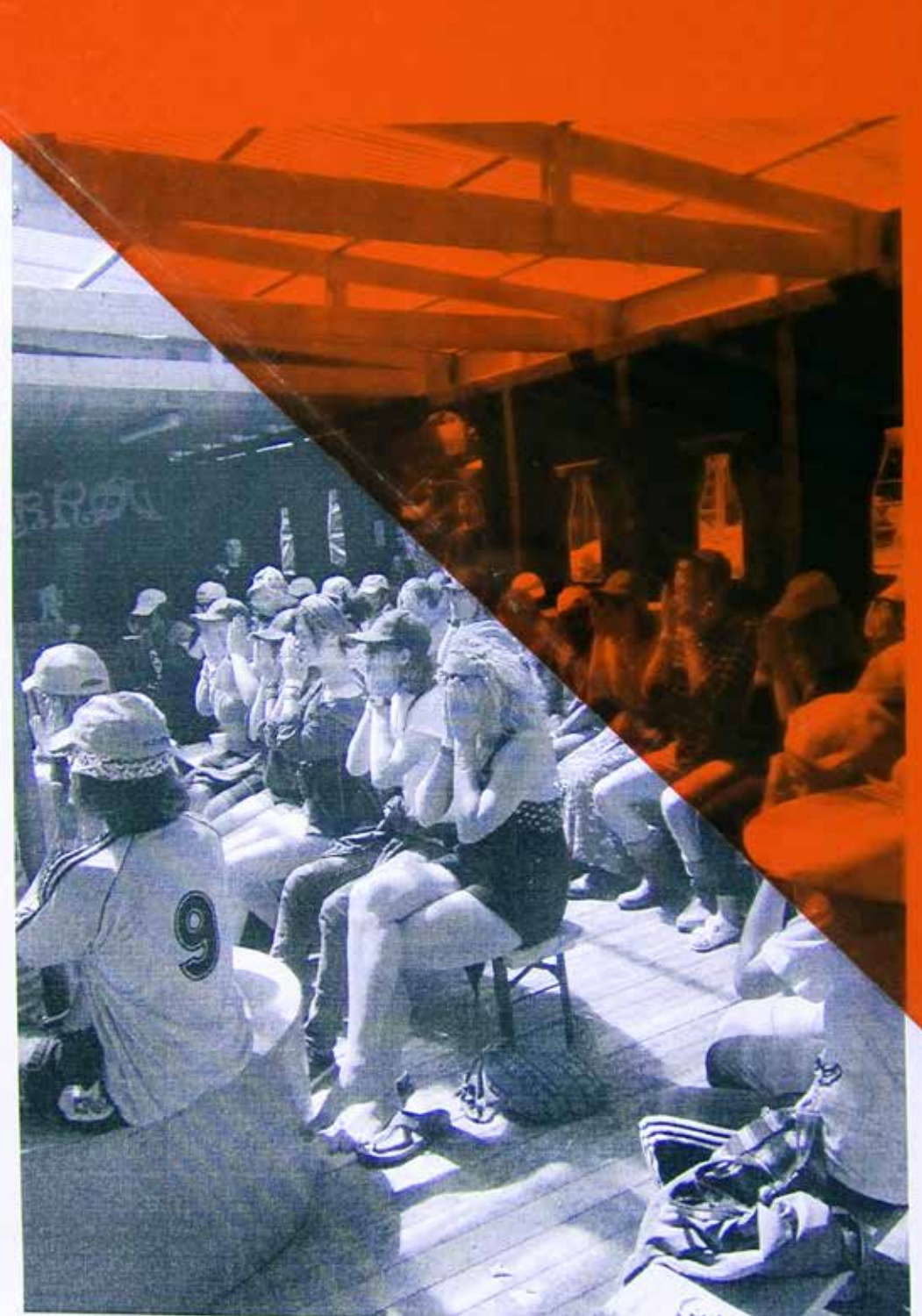
»Hey, det er fedt at tvinge de unge festivalgæster til at reflektere over de store spørgsmål. Der er så meget druk, smat og hor – det er fint nok, men vi skal prøve at give plads til alt det andet.«

»Vi skal turde det rolige og eftertænksomme, sætte en stemning, der er radikalt anderledes end den, som foregår foran de hjemmebyggede anlæg.«

*»Vi skal se, om vi kan fjerne den der tanke:
"er der noget federe, som jeg går glip af lige nu"
– og bare være.«*

»Når de kommer, skal vi alle sætte os ned med lukkede øjne og trække vejret.«

»Det er lige præcis Roskildes festivalgæster, der kan fortælle ærligt om ungdomslivet. Og seriøst: tømmermænd er nogle gange det bedste udgangspunkt for de ærlige snakke.«

**»Er det for plat med kasketter?
Nej, det skal folk nok være med
på, det er Roskilde.«**

*»Christiansø var ret politisk, Roskilde må
gerne være mere føle-føle.«*

**»Ingen hashtags - de har hinanden
og deres blyanter.«**

*»Og hvad så, hvis de bare er kommet for at spise
sandwich? Deres stemme kan vise sig at være
guld værd.«*

**»Vi behøver ikke være vildt gakkede;
det er der nok af på festivalen.«**

*»Det er fedt, at vi ikke kæfter op, men tænker os om.
En provokation, nærmest, at vi beder unge sidde
stille med papir og blyant i stedet for store tuscher
og plakater«*

**»Vi skal koge det ned til en kronik. Der kommer
til at stå nogle vilde ting i alle de dagbøger;
dem bruger vi.«**

Min generation er svært
at generalisere over,
fordi vi ligger under for
nogle strukturer i sam-
fundet, som godt nok er
med til at skabe et
fælles grundlag - ting
som muligheder, frihed
af livstørelse og ind-
dragelse - men måske
i kraft af dette grund-
lag er med til at skabe
en mere udefinierbar
generation end nogen
tidligere generation

Derfor bliver spørgsmålet
om man overhovedet
kan definere eller
generalisere over
generation et anti-
spørgsmål snarere end
et metaspørgsmål
Ikke er der 30 sekunder
 tilbage, så jeg slutter
her og skriver videre
næst

Workshop 3

Jeg vil være mere åben
og simplificere mit liv.

Jeg synes det skal
være nemt at
gå fra ind i en
til vished.

Den enkelte livsstil
på faste kan
være inspiration
til det vished
liv, hvor folk bliver
struktureret og fastholdt
over de mange

muligheder og valg.

Gør det mere overskueligt
liv.

Mr 2

Det er svært at komme
med konkrete løsninger.
Jeg mener at problemet
er at folk ikke er
engagerede nok og ikke
 gider at bruge den tid
det tager at sætte
sig ind i ting. Det ser
simpelthen for meget
omkring os. Måske vi bare
skal bede os noget mere.
Der er alt for mange
projekter og initiativer der
 bliver i os til at nogen
for dykket ned i noget
som helst.

Work 1

Vi står allermest med
kamp frihed og et krav om
at skulle lykkes. Mange ender
med enten at løste EV til
de søgner eller give op.
børger dele giver en følelse
af skuffelse.

Uanset hvor "succesfuld" man
bliver kan det altid blive
bævre og man skal blive
bævre. Hvad skal jeg skrive
måske er det godt at
drikke sig i hægenet o

Jeg synes at vi spender for
meget bøn for hinanden. Vi
bør være mere tolerante overfor
forskelligheder. Vi deler os folk
som er uenige... "hvorfor dum
fordi hun synes det er dumt
at høre på rock"... Hvorfor ikke
bare sige (tænke!) "hvorfor uenig."
Vi spiller for meget energi
på at være negative.

Som de andre læser højt
af hvad de har skrevet,
siger jeg, og jeg understreger
mig over om de rent
faktisk tænker så
poetisk som de skriver

det

Min generation What
so ever er træt.

Vi har på mange måder
for meget tåletid.

I gamle dage skreg man på
opmærksomhed. I dag får man
den opmærksomhed, man
vil have.

Når man spiser for meget
slik bliver man fed.

Samme med opmærksomhed

FRIGØRELSE ER ALDRIG FORGÆVES

Af **Christoffer Emil Bruun**,
historiker og kronikredaktør på Politiken

Hvis man nynner med på tonerne fra Roskilde Festivals historie, ender man med sangen om ungdommens evige trang til at bryde med fortidens konventioner.

Med sin blanding af frigørelse fra konventioner, spirituel søgen og vilje til nye fællesskaber blev 1968 et historisk brud, som kom til at forme eftertiden. For generationerne efter står '68 som en funklende reference, en form for mentalt nulpunkt.

I sommeren 1969 blev Woodstock Festival den første store begivenhed til at indfanke den nye utæmmelige energi og behovet for at være sammen om den. Kort efter var konceptet kommet til Danmark, og i 1973 blev begivenheden døbt Roskildefestivalen, der de næste år hiver eksotiske navne som Ravi Shankar og Bob Marley til landet. Netop 1973 viste dog også, at optimismen fra 60'erne ikke var uendelig. Det år var der oliekrise og et 'jordskredsvalg', der gjorde Fremskridtspartiet til det næststørste parti. Det var en mistillidserklæring til det eksisterende system, men ud fra helt andre tanker end dem, som var indlejret i ungdomsoprøret.

rende system, men ud fra helt andre tanker end dem, som var indlejret i ungdomsoprøret.

No Future

Optimismen får først sit rigtige knæk i 1980'erne, hvor krisen slår igennem som en mental træthed, der samtidig er en reaktion på 1970'ernes altfavnende kærlighed. 'Peace and Love' er afløst af det nye credo 'No Future'. Det betød ikke nødvendigvis, at man ikke ønskede en fremtid, men snarere, at man ikke ville lade sig styre af den. Det var i virkeligheden en slags Carpe Diem i læderversion. Eller som Nina Hagen sang: 'Future is now'. Man satte en ære i ikke at tænke på fremtiden eller karrieren.

Det betød også, at den ungdomsarbejdsløshed, som blev et stadig større problem, blev en stærk identitet. Hele BZ-bevægelsen og dens romantisering af modstand mod samfundets institutioner var energisk, men også mere voldelig, end man havde kendt til før.

I stedet for fremmede følelser er det nu indre og ydre problemer for den frustrerede,

europæiske middelklasseungdom, som adresseres på Roskilde af hvide rockbands som U2, Simple Minds, The Clash og The Cure.

De socialdemokratisk ledede regeringer og statsminister Anker Jørgensen er blevet mere og mere tyndslidte, og da finansminister Knud Heinesen takker af i 1979 siger han til TV, at 'vi har kurs mod afgrundens rand'. Den sprælske anarkist Mogens Glistrup får man skovlen under ved at dømme ham for skattesvig og sende ham i fængsel. Dommen var ikke forkert, men indespærringen af Glistrup var et tegn på, at man havde isoleret det oprør, han repræsenterede, frem for at forstå det.

Der er Smileys i luften

Ligesom punkbevægelsen vendte sig mod de glade 70'ere, kom ungdommen i 1990'erne til at vende sig mod de sorte 80'ere. 90'ernes ungdom havde hverken hippiernes trang til frigørelse eller punkernes anarkistiske dødsforagt. Der er et ordsprog, som hedder 'ligeglad er aldrig glad', men i 1990'erne var ligeglad det samme som altid glad. Lalleglad, som det kom til at hedde.

Det nærmeste, generationen kom på et oprør, var at nægte at blive voksne. Kaj og Andreas 'far', Poul Kjøller, blev kaldt for Gud, og der blev holdt koncerter med ham i Ungdomshuset på Jagtvej. Baby Club var navnet på nogle af de første store technofester. 1990'erne var et politisk vakuum, hvor det meste af en generation satte en ære i ikke

at tage del i samfundet. Og konjunkturerne gjorde, at der ikke var noget behov for at kæmpe.

Ironien blev årtiets skæbne, og det var netop skæbneironi, da punklegenderne Sex Pistols spillede på Roskilde festival i 1996. Musikken lød som en kat, der blev trukket i halen, og da publikum fandt de gamle punk-manerer frem og smed en flaske op på scenen, udvandrede bandet.

“Med den krise, som begyndte i 2006, er ironien ebbet ud, og den nye generation er blevet kaldt gravalvorlig.”

Krisen kradser igen

Med den krise, som begyndte i 2006, er ironien ebbet ud, og den nye generation er blevet kaldt gravalvorlig. Men endnu mere karakteristisk end alvoren er måske den uforfærdede tilegnelse af al tilgængelig information og materiale – herunder inspiration fra den store verden, som gennem 80'erne og 90'erne gled helt i baggrunden. Den kronik, som blev resultatet af Ungdomsmødet på Roskilde festival 2014 kom derfor til at hedde 'Generation mash-ups selvportræt'.

Roskilde 2014 var i sig selv en mash-up-begivenhed. Ikke alene var programmet sammensat som en blanding af legender som

Rolling Stones og Stevie Wonder i selskab med en lang række helt nye navne. Flere af de store begivenheder var i sig selv musikalske blandingsmisbrug. Damon Albarn skøjter rundt mellem britpop, traditionel afrikansk tuaregermusik og hårdtslående hip hop. Sammenskudsbandet Atomic Bomb! lød skiftevis som funk fra Nigeria og universitetspop fra New York. Men skulle man fremhæve en særlig koncert for at afspejle samtidens mentalitet, må det være Major Lazors show lørdag aften. I stedet for at lire en koncert af på to og fire, væltede gruppen Major Lazor rundt, forklædte en tilfældig dreng blandt publikum som banan og sprang ind i en stor gennemsigtig plastikkugle, der blev sendt ud over menneskehavet foran Orange Scene, mens et par brasilianske danserinder twerkede, til publikum rødmede. Det var lummert og liderligt og fantastisk frigørende.

“De gamle taler om, hvad de nye generationer skal gøre, men ‘generation mash-up’ skal nok selv sammensætte deres bud på fremtiden.”

Et klimaks var, da megahittet ‘Turn Down for What’ bragede ekstatisk gennem festivalpladsen. Det nye credo er lyden af en generation, som føler, de får at vide, at de skal skrue ned for lyden, men som samtidig

benægter, at deres adfærd skulle være til gene. De gamle generationer, som skabte den krise, de unge står med, har mistet deres legitimitet. De har langt fra den samme autoritet, som ellers kendetegner foregående generationer. De gamle taler om, hvad de nye generationer skal gøre, men ‘generation mash-up’ skal nok selv sammensætte deres bud på fremtiden. Jeg forestiller mig, at den livsappetit, nysgerrighed og lyst til at indgå i nye former for relationer kan blive de næste generationers redning fra, hvad de ellers får at vide om verden.

Vores generation burde
være bedre til at finde
gennem. I forhold til de
sociale medier, får jeg
strevet at at være på fæse,
så slutte for det i en periode.
Gennem nullen at tage
valg. Vi har 1000 valg vi
skal tage, men er vi
rustet til det? Større har
aldrig været så udbredt
som nu, så det tyder på
et nej. Vi kan ikke
rumme alle de valg.
Vi har brug for hjælp
og rådgivning. Men vi
er glade for muligheden.

for at træffe valg, men
nogen gange så man
er bende at man har
brug for hjælp til at
træffe dem.
Er vi indrettet til dette
samfund.

Selvbered - rigtig mange
pligt under at selvbered
problemer (1/3) ~~er~~
for selvbekendte og
selvberedte.

fællesskab frem for
individer.

Jeg vil stå på toppen af
bjerg og hjælpe dem som
har mistet alt. Tage mig
at mig selv og holde
op med at prædike
drømmenes dødelighed.
Drømmen er størst.
Tillid til hinanden, støtte
til at kunne gøre alt.

#2

JEG VIL VÆRE BEDRE TIL AT
PASSE PÅ MILJØET JEG VIL
I HVERT FALD PÅSKØNNE OG
NYDE DET DER ER TILBAGE.

JEG VIL GIVE MIG SELV LOV
TIL AT VÆRE FORTVIVLET OG
FORVIRRET, OG IKKE VIDE
HVAD JEG SKAL STEMME TIL
VALGET, MEN JEG VIL IKKE
VÆRE PASSIV.

#3

HVAD KAN ROSKILDE? JEG SER
ROSKILDE SOM ET RUM TIL
UDFOLDELSE OG SAMTALE, DOG
FØLER JEG IKKE AT DET
ER NOGET DER ER BEGRÆNSET
TIL EN UGE OM ÅRET, ~~SELVOM~~
~~DET KAN VIRKE~~ DER PLADS

vi er et sted 6 TIMER fra fremtiden og lidt til venstre på et tidspunkt

Caspar Eric

vi tror vi ved noget
vi tjekker verdens krige på twitter
vi skal være lykkelige
vi skal udrette ting
vi føler også noget i dag
vi skal følge vores drømme
vi ved ikke hvad vi drømmer om vi husker det sjældent
vi er ensomme og glade nogle gange
vi har det ikke hårdere end mange andre
vi er nogen man kan fange i et perspektiv
vi er fugle der flyver i en snapchat
vi vil forandre verden uden at forstå den
vi vil sidde og være punkede i vores ro
vi vil bygge nye ting op
vi vil tro på de nye ting
vi vil sætte ild til telte på den sidste dag
vi vil kalde de gamle frem og sige nu er vi her
vi har ingen fremtid
vi har ingen fortid
vi er her
vi er in it for the money
vi er organisk valuta
vi vil spille tiden
vi tror ikke på foretagsomhed som løsning
vi vil spille tiden
vi spilder tiden
vi lader tiden gå
vi lader tiden flyde over
vi er betingede af tid
vi har omega-ure med kinetisk energi
vi er et potentiale

vi er et billede vi kører op
vi udstiller hinanden
vi ændrer meninger
vi kommer for de gratis slush-ice
vi slår op
vi er nogle specifikke kroppe
vi er ikke jaloux på fitness-reklame-balder
vi står og venter med oppakning på busser der
ikke kommer
vi er for mange til at tage os af jorden
vi har temperementer
vi har psykologiske forklaringer
vi har bannere med nogle ord og farver
vi har nogen der siger hvad med herhenne
vi har taget balloner med
vi har forskellige farvede kasketter på
vi er dårlige repræsentanter for mennesket
vi er alene
vi er handikappede
vi skal styre vores handicap spasser
vi skal udrette noget
vi skal forsvare at vi er kommet
vi vil have et hus med historie og en æblehave
vi har hænder
vi kan blande noget slik
vi har knuste hjerter
vi kan ikke se at det bliver anderledes
vi tror ikke på de andre
vi ved ikke hvem de andre er
vi har det ok men det er ikke så godt

vi synes de har skåret ned på mayonnaisen
vi er kritiske over for kategorier
vi tager stoffer nogle gange
vi tror ikke på at politikerne vil os det godt
vi tror ikke at vi vil hinanden noget godt
vi tænker i strategier
vi tænker i fremtidsplaner
vi vil flytte sammen
vi vil bygge bigass reoler
vi vil få det bedre
vi vil have engagerede skænderier
vi vil mærke os selv
vi vil have noget på hjertet
vi vil plante et træ og optage det i ekstrem
slowmotion
vi vil være billigst
vi vil ha voksne der griner akkorder
vi vil være en googlesøgning
vi vil være demokratiske
vi vil erstatte gamle billeder med nye
vi vil fyldes helt ud med diverse hjælpemidler
vi vil være noget meget blødt i en hånd
vi vil se færre danskere på holdet
vi vil have bedre meningsmålinger
vi vil giftes
vi vil have homoseksuelle erfaringer
vi vil se solen stå op over marken
vi vil have korn i røven
vi vil falde på cykler og skrabe knæ
vi vil køre med i ambulancen
vi vil samles op igen

vi vil bæres på ryggen
vi vil melde os frivilligt til hunger games
vi er noget der allerede er uddateret
vi vil stjæle i fakta
vi begyndte for 6 timer siden
vi kommer i pakkelsninger
vi nægter at gå fra klubberne
vi vil være bedre versioner
vi er en streg i regningen
vi er divergents
vi vil lave det økonomiske system om
vi vil være kunstnere
vi vil have vores youtube-kanal tilbage
vi er et polaroidbillede
vi er dårlige tabere
vi kan ikke engang få en pirattaxa
vi har ikke haft nok sex med rekvisitter
vi har ikke udlevet vores ideer
vi vil selv være en ide
vi vil være et koncept
vi vil sidde på en bro
vi vil have noget i hænderne
vi vil have en meget gasblå himmel
vi vil have en til at gøre noget uventet
vi vil vende højtalere ud mod vejen
vi vil være afslappede på et stadion
vi vil smile mere oprigtigt til ham fra 7/11
vi vil aldrig glemme det vi ikke glemmer
vi vil aldrig glemme den dag på bbc
vi gider ikke tale i byplanlagt retorik

vi vil hele tiden være noget andet
vi har ikke nogen klar ide om hvor vi går hen
vi synes der er noget grus her og vi er tættere
på vandet
vi kunne blive ved men vi bliver ikke ved
vi har for underlige kønsorganer
vi får aldrig brev fra hogwartz
vi vil gerne spise babybites ukritisk igen
vi føler det gør ondt specifikke steder
vi fortryder at vi har mødt hinanden
vi skulle aldrig have drejet til højre ved afkørslen
vi har fået kørekort
vi synes det er uretfærdigt at ingen tør lade os køre
vi går ind for offentlig transport
vi går ind for det offentlige
vi er meget offentlige personer
vi er engang blevet væk i føtex
vi står der stadig nogle gange med stirrende øjne
vi prøver at ringe til nogen
vi undergraver afrika
vi synes afrika er langt væk
vi ved ikke hvad vi mener med afrika
vi synes vi mener nok til at bekymre os
vi er nogle arbitrære små tegn på forbindelser
vi er keanu reeves i the matrix
vi er keanu reeves eneste ansigtsudtryk
vi har det inden i som det er uden for lige nu
vi kan høre nogen der snakker på gaden
vi vil ikke udnævne en leder
vi vil ikke dræbe kaninerne og undersøge dem
vi har minder om introen til disneyshow
vi burde gå mere til tandlægen
vi burde have bestilt et blåt sygesikringskort før
vi tog afsted

vi står på en meget lang række og synes det
betyder noget
vi er også nogle jeger siger en
vi er også nogle duer siger en
vi er helt fuckd siger en
vi er nogen der vinker
vi har ondt i hovedet men vi vinker i trods
vi vil ikke styres af hjernen
vi vil finde på bedre slogans
vi vil have sejren i land
vi vil nå rundt om jorden og jorden skal nå
rundt om os
vi vil gøre noget andet
vi vil prøve at elske
vi vil fortryde uldne sweaters
vi vil mærke hinandens ru tunger
vi vil gerne vide mere om livet med en psykisk
sygdom
vi vil ikke siges noget om
vi vil ikke sige noget
vi sidder bare her
vi vil være nogens plejefamilie
vi vil opleve storartede ting
vi gør aldrig det vi skriver på facebook
vi er nogle jeger af hud
vi vil bare gerne være ærlige
vi vil bare gerne være autentiske
vi vil ikke græde lige nu
vi vil skrumpe ind og føle at alt er oversize
vi synes oversize-moden dominerer fashionweek
vi synes oversize dominerer

vi kan huske natalie fra klassen
vi knappede hinandens hawaii-skjorter op
vi er et vi fra en nike-reklame
vi er inkluderede i det vi der alle er vidner
vi er lebron-james
vi er en toptunet maskine
vi er bange for at vi kunne have gjort det bedre
vi er bange for at gå glip af andre ting
vi puster langsomt ud
vi skal ikke græde lige nu
vi skal bare ikke græde
vi skal fylde havene med robotter
vi skal vinde kampen mod goplerne
vi skulle have blendet medbragte smoothies bedre
vi tænker på sårede palæstinensere
vi tænker på så mange ting
vi får allesammen ebola
vi skulle stå udenfor inspektørens kontor i hvert
frikvarter i en uge
vi ville gerne have snavet til koncerten men turde
ikke spørge
vi blev ved med at blive kastet tilbage i vesterhavet
vi orker ikke at begå selvmord
vi gik om morgenen efter at have holdt
om hinanden
vi har en ide om at være uerstattelige
vi er ikke forankret i noget specifikt
vi er for meget på internettet
vi kigger på os selv i tredjeperson
vi sidder alene med cigaretter i vinduet
vi vil være felix baumgartner en dag
vi vil imponere i sengen
vi er en foreløbig koloni

vi antager fastere og fastere form
vi er med vilje
vi måler vandstanden
vi kan hedde otto og vilmer
vi kan hedde hende der med piercingen
vi finder sted indtil kl. 00.00
vi spiser bløde tacos på skalitzer str.
vi er det nye man
vi venter på nogen
vi bliver udnyttet til at generere materiale
vi kunne høre da du snorkede i torsdags
vi er her for at prøve at gøre noget
vi har brug for at vide at vi gør en forskel
vi har dårlig samvittighed
vi har conversesko eller nike air max på
vi har fuldstændigt proppede indbakker
vi foretrækker ikke en bestemt type porno
vi vil gerne se noget vi ikke har set før
vi er fucking lige glade
vi overvejer at stemme anderledes
vi glemmer det globale perspektiv når vi siger det
bliver dårligere
vi husker det globale perspektiv når vi siger det
bliver bedre
vi har brug for nye instagramfiltre og emojiis
vi så ikke hvad vi kom i kødhakkeren før det var
for sent
vi keder os
vi har været inaktive i 21 minutter
vi tænker på slutscenen i melancholia
vi knalder fordi vi sover dårligt om natten
vi går over og lægger os
vi tror vi får en vidunderlig fremtid sammen

vi er ikke et kunstværk for helvede
vi fotryder at vi ikke blev djs
vi er på vej den rigtige vej hvis der er mange fjender
vi er level 34
vi ligner en sød lille udstilling
vi tabte vores telefoner i kummen inden vi kom
vi er nogle sekunder der tikker
vi er noget plads der fyldes
vi trækker den samme luft ind
vi kalder det vi trækker ind for den samme luft
vi går ind for seperatisme undtagen de andres
seperatisme
vi ved ikke præcis hvordan vi skal forklare os
vi kan ikke håndtere sandheden
vi er videnskabsmænd
vi skal lære at være foruden
vi taler om the most expensive homes in singapore
vi taler om hajer i en swimmingpool
vi er triste
vi mødtes
vi mødtes foran museet og ville låne ild
vi knækker os ikke
vi får blackout
vi knækker os
vi føler vi er med i real life mean girls
vi nægter at være begærsobjekter
vi ringer til vores forældre og vil låne penge
vi råber ad nogen i parker som vi elsker
vi bruger ordet etisk ansvar mens vi spiser
vi bliver aldrig inviteret til de hemmelige møder
vi har lavet køjer af palmeblade på stranden
vi træner kroppen til fremtidige præstationer
vi er fantasiens små fartøjer lol
vi har lavt batteriniveau

vi ejer natten
vi spørger banken om vi må eje noget
vi snubler over vores egne snørrebånd
vi drikker lidt blod for at se hvad der så sker
vi sidder her og tænker at vi burde have en bedre
holdning
vi kigger på hinanden der er mørkt om vores øjne
vi spørger
vil vi ikke bare kæle lidt
vi vil have at nogen andre må sige hvordan det er
vi synes hospitalet kunne være en tryk plads
vi er bange for at vi har bidraget til barnemord via
passivitet
vi ville ønske at vi kunne være zlatan ibrahimovic
sammen
vi kommer ikke til at se isen smelte
vi burde ses mere
vi burde aldrig mere ses
vi siger ting vi ikke mener men som vi kan komme
til at mene
vi var begge til koncerten hvor der blev pisset
fra scenen
vi har feber og ikke nok sengebetræk med
vi ser på gravemaskinerne i parken
vi laver små former for pistoler
vi er skeptiske omkring udsigten til en
dobbel-regnbue
vi elsker uniformer
vi ska ned til lala land
vi kan ikke stoppes
vi vil ikke stoppe
vi holder festen
vi laver reglerne

vi siger tingene kører ikke vi kører tingene
vi sagde at vi angrede men uden at mene
det egentlig
vi skulle have medbragt bobleplast
vi vil flyde i hver vores puppe
vi scroller nedad på unimpressedcats.tumblr.com
vi griner som om det er et billede på oktober
vi slog mere end tre fluer ihjel i minuttet tidligere
på aftenen
vi er alle sammen nogle fuckhoveder
vi vil ødelægge den heteronormative verdensorden
vi vil være terrorister
vi vil holdes om uden at skulle spørge
vi uploader os selv til skyen
vi menstruerede i fitness.dk
vi skal arbejde med vores empati
vi opfinder myter om trolde i skoven
vi tænker på the village og alle dem der forlader os
vi vil gerne forstå
vi kan aldrig blive forstået
vi er dem med for mange følelser til at være et vi
vi er dem
vi er dem der ikke ved hvad vi kan bruge poesien til
vi er dem der skal bruge ting til noget
vi er en form vi tvinger hinanden ind i
vi er et ekskluderende fællesskab
vi er rebookmiget der sprækker
vi kunne have været anderledes
vi er dem der skal danse og synge med på happy af
pharell williams
vi husker forkert
vi gjorde ingenting det var ikke os
vi kan ikke bruge sproget til at sige noget nyt
vi køber altid crossaintier med skinke og ost når vi
går i 7/11 om natten

vi er de privilegerede der sjusker med vores
privilegier
vi laver pigtrådshegn af ler
vi kigger på stjerner ved havets kant men det
forandrer ingenting
vi udvider os eller skrumper mens universet
udvider alt muligt
vi har følelser via strip pt II med medina og kidd
vi cykler til templerne fra lost in translation
vi er så trætte
vi er trætte
vi snitter ting fint og putter det på pizza
vi skal være noget
vi skal være nogen
vi prøver at være nogen
vi gemmer brugte bind bag spejlene i h&m
vi er søskende
vi øver passende ansigtsudtryk på badeværelser
vi kalder det badeværelser
vi bærer lydanlæggene på ryggen
vi vil feste i diverse jungler til nicki minaj
vi kan flyve som pegasusser
vi kan være hvem som helst men er det ikke
vi kan være specifikke kroppe der aer en kind
vi siger hvad vi gør
vi med ting på hjertet
vi kan være døde der går igen
vi lyver i et forum
vi falder i et forum
vi svigtes i et forum
vi længes i et forum
vi står på scener i natten som eksempler i et forum

WORK SHOP 2

Solidaritetsfølelsen skal
udvikles hos unge!

Unge ud og rejse! OPLEV!

Kan tale på andre unge og
kulturer i andre dele af
verden → forstå dem → soli-
daritet er forståelse for sine
medmennesker.

Så politikere: lad være med at
presse os for meget med at
skynde os i gang med uddan-
nelse. Uddannelse er nødvendigt
og fantastisk vigtigt, men at
lære gennem andet end
skole er også nødvendigt!

WORK SHOP 3

Jeg glæder mig til når jeg
kommer hjem fra festival, til
at fortsætte med at engagere
mig! Jeg har samvær, så
jeg glæder mig til at have tid
til at fordybe mig / læse om
spændende ting / lige det
jeg har lyst til at lære noget!
Om FN, menneskerettigheder
gøre mig endnu flere tanker
om hvordan jeg kan forandre
verden ved at være mig.

Og ved at studere jura.
Det er svært at vælge studie.

Her er 'generation mash-up's selvportræt

KENNETH SALOMONSEN & OLAV HESSELD AHL
– PÅ VEGNE AF 60 UNGE FRA ROSKILDE FESTIVAL

60 unge var forsamlet på Roskilde Festival mandag og tirsdag for at diskutere de udfordringer, deres generation står over for. Dagens Kronik er et kondensat af tankerne fra Ungdomsmødet.

Kenneth Salomonsen og Olav Hesseldahl er stiftere af foreningen Ungdomsbureauet, som har organiseret ungdomsmøder på Folkemødet og nu på Roskilde Festival.

»JEG DRØMMER om at have et lille hus med gamle frugttræer og rådne træstammer, så jeg kan se, sanse og fordybe mig i træets historie. Dø, digitale medier. I ødelægger!«.

Citatet stammer fra en af de unge, der deltog i 'Ungdomsmødet' under årets Roskilde Festival.

Alle typer unge møder hinanden på Roskilde Festival. Vil du finde svar på, hvad ungdommen kan og vil sammen, så findes svarene der. Ungdomsmødet fandt sted under opvarmningsdagene, der normalt forbindes med druk, sex, larm, fest, sjov og ingen bekymringer. Al ligevel valgte 60 unge at bruge værdifulde festtimer på at fokusere og reflektere over ungdommen. Deltagerne var mellem 16 og 27 år, bosat vidt forskellige steder i Danmark og med baggrunde som snedkersvend, psykologi-, jura-, arkitektur-, etnologistuderende, gymnasieelever, *in between jobs*, skuespillerspire, højskoleelever, pædagogmedhjælper og efterskoleelever.

DE 60 UNGE diskuterede og skrev ned i 60 små farverige notesbøger. Bøgerne er en eksplosion af tanker, refleksioner, håb, drømme, ideer og følelser. Ungdomsbureauet har sakset ord og sætninger fra bøgerne og fra samtalerne, og denne Kronik er et sammenkog. På den måde er dette et generationsportræt, skabt ud fra det man kan kalde 'MØ-metoden'.

MØ er en dansk musiker i 20'erne og

UNGDOMSMØDE. 60 unge festivaldeltagere mødtes tidligere på ugen for at diskutere deres generations udfordringer. De blev opdelt i hold med forskellige farver kasketter og fik uddelt en notesbog hver. Deres notater og samtaler er grundlaget for dagens kronik. Foto: Christoffer Emil Bruun

kan ses som en repræsentant for en generation, der klipper, klistrer, stjæler og sammensætter for at lave sit helt eget udtryk og fucker med genre, smag og alt andet end egen fornemmelse. MØ er handlekraftig, og hun har succes med det. MØ og hendes succes vender vi tilbage til. Kroniken er et *mash-up* fra 'generation mash-up' – generationen, der sammensætter udtryk, venner, perspektiver og uddannelse i forsøget på at finde sig selv. På den rejse er 'valget' både den unges bedste ven og værste fjende, egoisme et grundvilkår og sociale medier et værktøj, de færreste ved, hvordan de egentlig skal bruge.

UNGE ZAPPER ind og ud af vennekredse, bygger nye relationer, skifter stil, karakter og musiksmag, finder nye interesser og dyrker nye sportsgrene. På internettet

kan unge vælge mellem alle mulige slags musik og film på streamingtjenester som Netflix, HBO, TV 2 Play, WiMP eller Spotify. Alle skal have en uddannelse, og det skal ikke være den samme som forældrenes.

Unge er enige om, at gratis og god uddannelse er godt, og at der skal være social understøttelse, hvis det går galt. »Get rich or die trying«, som diamantdrengen 50 Cent rapper, og som en ung fyr fra Jylland udtaler med nølende dialekt.

Men uddannelse er også en jungle med mange muligheder. Der findes 110 forskellige erhvervsuddannelser, men man kan kun vælge en, for ellers falder du bagud og så kører den onde spiral, og produktiviteten bliver skadet. Eller politikerne strammer op og fremdrifter ungdommen. Ungdommen skal hele tiden træffe valg. »Der mulighedsskoppes for

vildt«, siger en 17-årig efterskolepige.

UNGE KAN rigtig meget, vil rigtig meget og har mange muligheder. Men måske er det netop problemet for ungdommen at skulle træffe valg og stå ved dem. »Ungdommen er en konstant cost-benefit-analyse for at finde sin vej i livet«, står der i en grøn dagbog. Unge har svært ved at vælge, fordi de ikke vil vælge noget fra. De mange valgmuligheder skaber en konstant refleksion over livet, når det er godt, men bekymring over, hvad der skal ske, når det er skidt. Når ikke-ungdommen siger, at unge har det nemt eller er dovne, glemmes det at »det måske er blevet psykisk hårdere at være menneske«, står der i en bog skrevet af en højskoleelev. »ValgET hele tiden skal tages«, står der i en anden bog. Unge er parate, men stressede. Unge er IKKE dovne, men måske de

faktisk skulle være det?

Ungdommen oplever, at de ikke har tid til at være unge, søgende, usikre, reflekterende, fordi de hele tiden skal træffe valg og skal tænke frem (drift). Unge skal træffe valg tidligt, og de skal allerhelst sidde i *bull's eye*. Allerede fra de er 15, skal unge vælge retning på uddannelser. Det fremmer en stor grad af selvstændighed. Nogle forveksler det med egoisme. »Du bliver tvunget til at vælge ud fra DINE behov, ønsker og fremskrivninger for DIN fremtid«, står der i en gul bog. Og med fremskrivningerne kommer også ønsketænkning, målsætninger og pissehårdt arbejde hver dag for at nå mål, der defineres i en stadig yngre alder.

Det giver en ekstremt målrettet generation, der vil frem. Eller har fået fortalt, at den vil frem. Mest med karrieren og cv'et som galionsfigur, og mindre med

... Her er 'generation mash-up's selvportræt

personen, med selvet, der bliver stadig sværere at forstå. »Jeg ville ønske, jeg var dårligere til at reflektere«, funderer en af de unge, mens en traktor med en palles toiletter kører forbi. Det enorme fokus på, hvordan unge fremstår på et jobmarked, på sociale medier, i et cv eller på sociale medier efterlader det eksistentielle spørgsmål: Hvad er selvet? Hvornår er unge mest sig selv?

SVARET FINDES ikke på de sociale medier, for »sociale medier forstærker blot det bilde, unge vil give af sig selv, og ikke nødvendigvis det, de er«, er der stor enighed om i en samtale mellem fire unge. Misforstå det ikke. Sociale medier er praktiske, komfortable og en del af generationen. På Roskilde bliver Tinder, Snapchat og Instagram brugt som aldrig før. Og det kommer der en masse god energi, kærlighed, glæde og sex ud af. Sociale medier er ungdommens medium, som tv'et, telefonen, brevdueen har været det for tidligere generationer.

Uden Facebook er det svært at være i kontakt og svært at være en del af generationen. Det er ret og slet en nødvendig betingelse. Men sociale medier understøtter også udfordringen ved hele tiden at skulle træffe valg, samtidig med at de stresser og kræver konstant lækkerhed og opmærksomhed. Unge skal hele tiden 'opdatere' sig selv, men skal samtidig være karrige med, hvad de smider op i skyen, for det er med til at bygge personligheder. Og selvtilid. Måske endda selv-værd. Men er det ærligt? Seriøst, prøv at tjek hvordan folks læber ser ud på selfies. Sådan går ingen jo rundt. De læber handler om selvfremskillelse. Lærerne er et

Selvets udvikling er blevet en langtidsinvestering, hvor valg bliver gjort op i cost-benefit-analyser, der går ud over spontaniteten

der som pædagogmedhjælper. Der er ikke tid til at mærke efter, hvad jeg er HER OG NU. Fokus skal flyttes fra, hvordan unge vil opfattes, til, hvad unge selv finder vigtigt. Hvis man bliver mere ambitiøs over for egne interesser og meninger, kan der kun komme mere oprigtige, ærlige, nærværende mennesker ud af det. Og er det ikke en langtidsinvestering i selvet? I samfundet selv. Selvets udvikling er blevet en langtidsinvestering, hvor valg bliver gjort op i cost-benefit-analyser, der går udover spontaniteten. Og solidariteten. Der er dem, der vil og kan komme frem i verden. De er egoistiske, fokuserer på sig selv, spidser albuerne og bringer sig selv frem i solen. De fremdrifter. Det sker på bekostning af de 'valgsvage', der ikke kan eller tør træffe valg.

»SLÅBØRNEHAVER, skoler, ungdomsuddannelser, universiteter og plejehjem sammen«, lyder et eksempel fra en af bøgerne på, hvordan stemningen fra Roskilde Festival kan bruges i hverdagen. »Det lokale su-

valg, ikke et karaktertræk, men på baggrund af hvad?

Hvilke konsekvenser har mulighedsshoppingen og selvfremskillelsen? »Der mangler slet og ret ro. Og nærvær. Og fokus. Unge står sjældent stille«, skriver en dreng fra Nordsjælland, der arbej-

NOTER. Bøgerne her blev fyldt med de unges tanker og forestillinger, da de stoppede festen for en stund og talte om deres liv og muligheder. Foto: Olav Hesseldahl

permarked bør tilbyde mobilopladestationer til smartphones og lade folk handle mad med nærvær, bruge ventetiden i køen på at se hinanden i øjnene, diskutere, hvordan middagen laves bedst«, lyder et andet forslag i en grøn bog. »Spørg om vej i stedet for at spørge Google Maps, spørg hende i den flotte kjole, hvor hun har købt den, i

stedet for at lede på ASOS, giv et kompliment i stedet for at lade det være en tanke i hovedet«, lyder et tredje forslag fra en fyr fra provinsen.

Træf nogle færre valg, tag en pause fra sociale medier, vær mere i nuet og vær mere solidarisk. »Tænk, hvad der ville ske i alle led af Danmark, hvis unge festival-

gæster efter festivalen vil tale varmt til alle, lytte til andre, give mennesker opmærksomhed og observere«, råber en pige uden stemme til en fælles opsamling på Ungdomsmødet på Roskilde Festival. »I stedet for konstant at køre 220 km/t. skal unge også huske at bakke«, siger en anden ivrig fyr med hånden oppe. Unge bør stoppe med at lave plus-minus-liste over mulighederne for at træffe valg. Når Roskilde Festival slutter natten til mandag, skal de unge festivalgæster lade være med at tage armene ned og »tage de åbne arme med hjem«, som en efterskolepige skriver, før hun forsvinder ud på festivalpladsen.

TILBAGE TIL MØ. »I just want to fuck it all up«, synger hun og gør det ved at rive skabeloner og genrer fra hinanden og give popmusikken et cirkelspark. Ikke i destruktiv trods, men som en begejstret repræsentant for generation mash-up, der musikalsk låner fra Spice Girls til Sonic Youth uden at spørge om lov først. Det kræver mod, for det kræver valg og ligner egoisme. Hvis det lykkes, får man anerkendelse. Og lur os, om MØ ikke får anerkendelse søndag kl.18.30 på scenen Arena foran mindst 17.000 publikummer.

MØ er punker, illustratør, kunstner, rapper og pludselig popsanger, fordi hun greb de tonsvis af muligheder og handlede på dem. Hvis hun ikke havde grebet dem, havde hun stadig stået i sine forældres soveværelse og sunget 'fisse i dit fjæs' fra sit punkprojekt 'Mor'. En pige på Ungdomsmødet sagde, hun mest af alt havde lyst til at være »punket i sin ro derhjemme« i stedet for at træffe valg, være på sociale medier og forsøge at mase sig frem i tilværelsen. Men hvis MØ havde

Roskilde Festival er cirkelspark til kravet om hele tiden at vælge, at være egoistisk og være PÅ på sociale medier

derne. Og så er det en formssag at få succes på de sociale medier. Eller at fremstå sådan i hvert fald.

ROSKILDE ER et fænomen med relationer, spontanitet, energi, kærlighed, ikkevold, løssluppenhed, tryghed, tillid, tid til hinanden, ingen ure og planer, spontanitet, »A stranger is a friend you just haven't meet yet«, inspiration, glæde, mere spraglighed, komplimenter, hjælp uden forbehold, fordomsfrihed, imødekommenhed, lev og føl i nuet, frihed, uforudsigelighed, at turde lidt mere, at GØRE lidt mere, flere smil til hinanden uden for- eller bagtanker, at se hinanden i øjnene. Roskilde Festival er cirkelspark til kravet om hele tiden at vælge, at være egoistisk og være PÅ på sociale medier. Roskilde Festival er en ventil, der tager trykket af en kontrolleret og målrettet generation.

KENNETH SALOMONSEN
OLAV HESSELD AHL

været punket i sin ro derhjemme i mors klædeskab, hvor hun indspiller sange, så ville hun ikke have fået 30.000 følgere på Instagram, som hun har nu. Og ville hun så være en succes? MØ mestrer det, alle unge forsøger. At træffe valg i alle mulighe-

Fællesskab

Ansvarstilhøjhed

hvorfor skal man have
en stat hvis forståelse er
begrænset til begrebet
værdi, og hvis borgere
bliver målt og vejret i
forhold til profit og tab.

Hvor det medmenneskelise/
humane forsvinder, og
navnet erstattes af cph.

Man må stoppe op
slappe af og nyde.

Man må arbejde for sig selv
og hårdt for noget
man drømmer om.

Man skal give sig
altid kunne måle i #

nyde hinandens
selskab og
minde hinanden
på hvordan
menneskelige
interaktioner i
virkeligheden er.

P.S.

tak for at
sætte tankerne i
gang på de nye
ellus trinelle
raskede mandag,
som havde været
brugt på en
luftmadres med
en lunken kakao

Vi ses til tweek-
brødt i skole
18.30 i dag!

Workshop 2

Jeg drømmer om en tid

hvor alle de ting jeg godt

kan lide at lave ikke

føles som skyldspvokeren-

de overspringshandling i

det langsigtede projekt som

er min tilværelse,

Sige, man skal handle.
hver der for hinanden.
Hjælp. Drop fordom-
mende.

fællesbæde - hvorfor er
vi blevet flået over
os selv. Fællesbæde
big på hinanden, se
der er normal. - Indse
vi er smukke.

muligheder.

Workshop 3

Hvad skal vi tage
med fra Roskilde?
Uforudsigeligheden,
friheden og måden
at være til stede på
i met. Det der med
at have en hel dag

uden planer -
bare chill med
sine venner uden at
skulle noget specifikt
Det ville kunne
gøre verden til et
bedre sted, tror jeg

22 år
Fra Nordjylland - Nu bor jeg
~~fra Sønderjylland~~
~~fra Sønderjylland~~
Jeg forsøger at leve et
godt liv.

KÆRE LÆSER.

Jeg er 21 år

Fra Esbjerg

Jeg beskæftiger mig

med at observere
verden & livet

Jeg vil gerne

høre

Be Happy ☺
Be Bawwced ☺
Be Inspired ☺

GENERATIONSMØDET

Vi fik ideen til et Generationsmøde.
Her er vores tanker. Hilsen Ungdomsbureauet

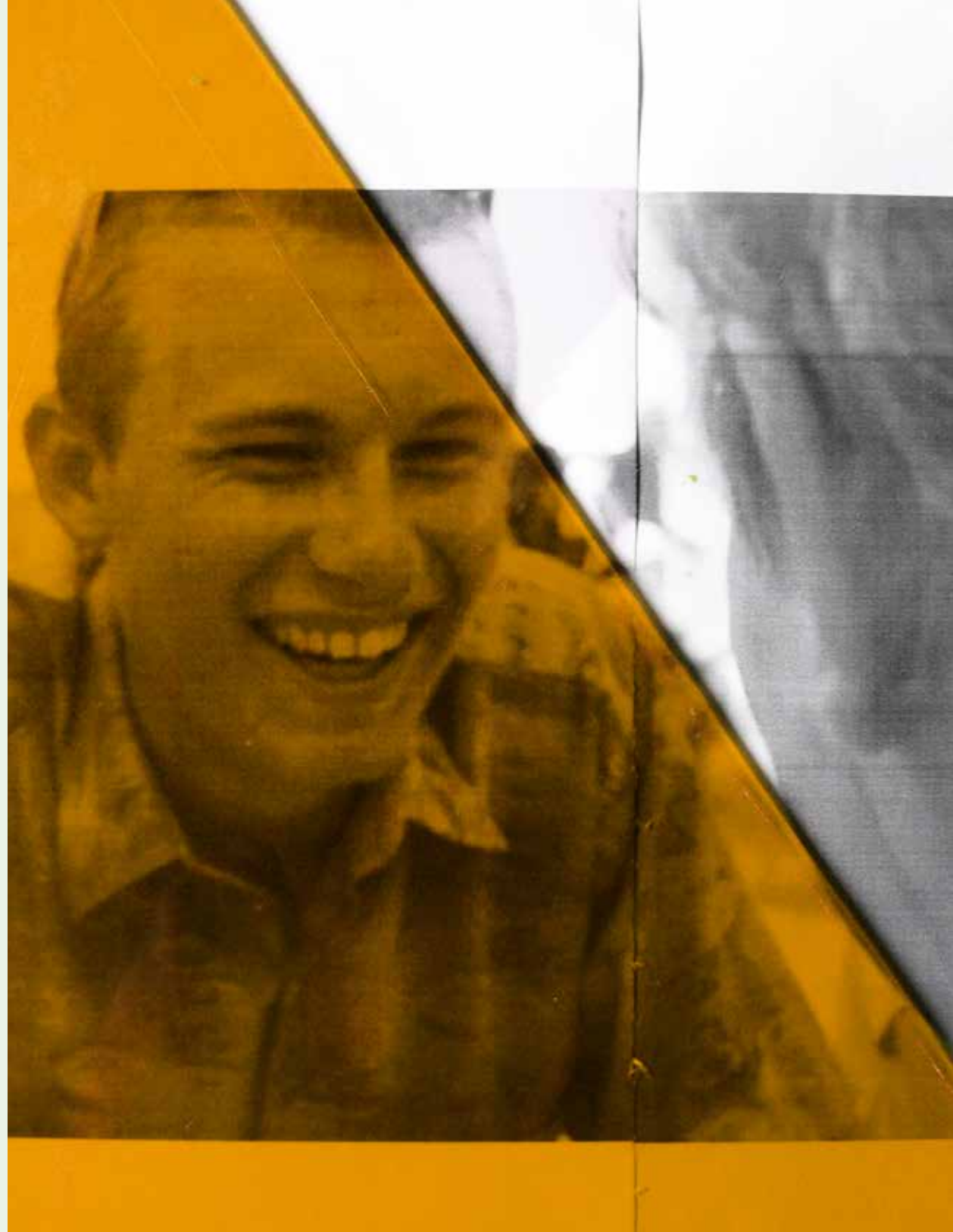
»Det er jo sjovt at bringe ældre ind i et univers, som ellers er så ungt. Vi skal have den gamle støvede erfaring i spil.«

»Kan det overhovedet lade sig gøre at få meningsfulde samtaler ud af to så forskellige aldersgrupper? Kan vi overhovedet få dem til at snakke om andet end vejret og de klamme toiletter?«

»Ældre mennesker kan give et perspektiv på livet. Fortælle os, at det hele nok skal gå.«

»Vi unge har også brug for at spejle os i nogle andre end os selv.«

»Vi kan låne fra Borgerlyst og deres samtalesaloner. Det fungerer vildt godt at have en struktur og styring på samtalen.«

»Der skal være rigeligt med kage og kaffe. Og dug på bordene med masser af blomster.«

»Vi skal gå direkte til de samtaler, som rykker. De skal snakke om identitet, krise, fremtidsdrømme, den slags.«

»Jeg er bange for, at de unge snakker for hurtigt, og at de ældre ikke kan høre, hvad der bliver sagt.«

»Et kvarter til hver samtalemakker må være passende. Det skal føles lidt som en speed-date, men der skal være rum til fordybelse.«

»Det handler jo også om at få visdom fra den ældre generation givet videre, inden det er for sent.«

»De fleste elsker at høre sig selv tale. Lad os tvinge dem til at tale på skift. Sådan: Nu er det de unge, som snakker i to minutter. Og de ældre skal bare nikke og smile.«

Samtalemenu

Generationsmødet på Roskilde Festival

Søndag d. 6. juli 2014

1. runde: Generation

Første spørgsmål - (to minutter til hver person)

Hvad er styrkerne ved din generation?

Andet spørgsmål. Vælg ét af de følgende - (fem minutter til hver person)

Er du på alder med dine jævnaldrende?
Hvilket opråb vil du lave til din generation?
Hvad er den største forskel på din og min generation?

2. runde: Ungdomsledighed

Første spørgsmål - (to minutter til hver person)

Har du været ledig, eller kender du en nær ven, som har været ledig?

Andet spørgsmål. Vælg ét af de følgende - (fem minutter til hver person)

Hvorfor har så mange unge svært ved at få et arbejde i dag?
Hvad betyder det at have et arbejde?
Hvordan kan arbejdsløse bidrage til samfundet?

UNGDOMSBUREAUET

3. runde: Krisebevidsthed

Første spørgsmål - (to minutter til hver person)

Er vi ude af krisen?

Andet spørgsmål. Vælg ét af de følgende - (fem minutter til hver person)

Hvilke erfaringer kan vi tage med os fra krisen?
Hvordan har du kunnet mærke krisen?
Hvilke kriser har du haft i dit liv?

4. runde: Fremtidsvisioner

Første spørgsmål - (to minutter til hver person)

Hvor er du om ti år?

Andet spørgsmål. Vælg ét af de følgende - (fem minutter til hver person)

Hvordan håber du samfundet ser ud, når du dør?

Hvilke erfaringer som du har gjort dig, vil du give videre til de næste generationer?

Hvis du skulle reklamere for 2014 til en person fra 2050, hvad ville du så fortælle?

UNGDOMSBUREAUET

Lisbeth, 88 år:

Jeg kom, fordi jeg er nysgerrig og gerne vil se, hvordan unge mennesker tér sig. Og konstaterede, at det ikke er spor anderledes, end det var i vores ungdom.

I har de samme lyster, samme mod på livet. Men I har bedre muligheder, end vi havde.

Ungdommen er, som ungdommen altid har været. I skejer lidt ud, og så finder I tilbage til folden igen, ik. Men altså, det synes jeg er helt fint.

Det er kun én ting. Vær flittig. Fremad. Se de nye perspektiver.

Astrid, 20 år:

Man får tingene sat lidt i perspektiv, tror jeg. Jeg blev meget opmærksom på, hvor meget den ældre generation og vores generation har til fælles, i modsætning til, hvad vi har til fælles med vores forældres generation. Vi er nødt til at gøre noget. Den ældre generation har oplevet krig, og vi oplever store miljøudfordringer og så'n noget, der også er en krise.

Kære Hanne

Da jeg satte mig ned over for dig, var det, som om én eller anden ærefrygt satte ind. Det er måske sådan, det skal være, når man sidder over for en med så meget livserfaring og viden om det ene og det andet, og jeg blev så nysgerrig på dit liv, dine holdninger og på, hvad jeg mon kunne lære af dig.

Vi talte om nogle store ting: kriser, både den økonomiske krise og så vores egne kriser, om din skilsmisse, om arbejdsløshed og vores ønsker for samfundet og vores egne liv. Ét af de mere interessante spørgsmål lød i den forbindelse på vores håb for, hvordan samfundet så ud, når vi døde. At der var tale om et generations-møde blev netop understreget i den henseende, fordi vores perspektiver jo udspringer af forskellige trin på aldersstigen, og du skulle tale om ønsker for samfundet og verden om 10 eller 20 år, mens det for mig var om 50 eller 60 år.

Det var ét af de første spørgsmål, som vi to talte om, og det kom fuldstændig bag på mig, at vi var så enige, som vi var. Jeg ved ikke, hvad jeg forestillede mig, men jeg troede, vi ville være meget længere fra hinanden på den ene eller den anden måde. Det mindede på mange måder om de samtaler, jeg har med dem af mine venner, som interesserer sig for verden på dén måde. Du var frustreret over kapitalismen, bankerne og skifergasboringer. Ligesom mig.

Samtidig havde du svært ved at forestille dig, hvordan verden ellers skulle være skruet sammen. Det har jeg også. Sådan er der også mange af mine venner, der har det, men det er jo ikke det samme, som at man ikke ønsker sig forandring.

Jeg kommer altid til at tænke på Hulelignelsen, når jeg har samtaler som vores. På hvor usandsynlig svært det er for menneskeheden at forestille sig en virkelighed, der ser anderledes ud end den, som vi har vores øjne fæstnet ved lige nu. Sådan var det for os begge to, men jeg fik alligevel formuleret, at jeg på én eller anden måde kan mærke, at det hele er lidt i opbrud, og at jeg i hvert fald taler med en masse mennesker på min egen alder og nu dig, som virkelig gerne vil noget andet med verden og hinanden. Om end det kan være svært at forestille sig, hvordan den verden skal se ud.

Vores samtale var stor på den måde, men så kom der et tidspunkt, hvor jeg skulle fortælle dig om mine ønsker for mit liv om 10 år, og jeg fablede løs om idealer og om at gøre en forskel og om mindre Instagram etc. etc., og så var det, at du afbrød mig midt i det hele og spurgte, om jeg da ikke ville have mand og børn? Kærlighed. Og lige dér, der tøvede jeg lidt, og fik fremstammet noget omkring, at jo... hvis det da var meningsfuldt på det tidspunkt, og så afbrød du mig igen og lagde din hånd på min hånd og spurgte, om jeg mon havde kærestesorger? Mens du kiggede mig lige ind i øjnene med det mest omsorgsfulde og kærlige blik, jeg længe har mødt. Og så smilede jeg lidt genert og kiggede ned i bordet, og du vidste, at du havde ramt plet. Du blev ved med at holde min hånd i din, mens du meget ærligt og med en snert af længsel i din stemme fortalte mig om din første fortabte kærlighed og om, hvor ondt det gør, helt ind i hjertet. Og så sad vi dér. Dig på 65 og mig på 25 og talte om ét af menneskelivets mest væsentlige aspekter: kærligheden og om at længes efter den.

På den måde var der slet ikke særlig langt fra dig til mig.

Kærligst Kiva

Ungdommen er strålende, men måske er den også i gang med at brænde ud. I hvert fald er det påfaldende, hvor mange gange vi stødte på ord som pause, ro og eftertænsksomhed. Altid fordi der ikke er nok af det og som reaktion på noget hektisk, stressende og forventninger.

Men der er også foretagsomheden, forandringslysten og viljestyrken. Og troen på, at vi fandeme ikke skal være så mange uden arbejde, men at vi kan skabe store samfundsforandringer og oparbejde et bedre fundament for vores fælles liv. Og redde klimaet samtidig. Og få en familie. Og et job. Og et frugttræ, der bliver plejet og nusset.

Samfundet kan altid forandres. Vi skal altid spørge os selv, hvor vi vil hen. Vi har over sommeren givet den unge generation en arena, og de svarede. Eller i hvert fald omtrent 300 af dem.

Når vi har lyttet til samtaler, overværet diskussioner og læst i dagbøgerne, er der overrumplende mange ønsker om forandring. En del om de store strukturer, men langt flere om det nære. Mere tid til hinanden, mere fordybelse, mere kærlighed, flere samtaler, flere kram.

På første side i én af dagbøgerne har en 21-årig fyr fra Espergærde visket sine blyantsstreger om gymnasie og sabbatår ud og skrevet: "Jeg beskæftiger mig med at observere verden & livet". En anden har skrevet om sig selv, at han er "en nær ven". Måske behøver arbejdssituation, uddannelsesvej eller mangel på samme ikke være det, som bærer vores identitet. Måske vi først og fremmest er unge.

I Ungdomsbureauet tror vi på forandringen og behovet for at skabe platforme, hvor vi kan tage snakken om, hvor vi skal hen. Vi tror også på vigtigheden af at kunne følge med. Derfor sætter vi unge til at sejle, meditere eller drikke kaffe. Ikke fordi vi vil hylde dovenskab, men fordi der netop i pausen og eftertænsksomheden kan findes potentiale og foretagsomhed til fremtidige ambitioner.

Lisbeth på 88 år fortalte os, at ungdommen er, som ungdommen altid har været, og der er kun én ting: "Vær flittig. Fremad. Se de nye perspektiver". Det vil vi så gøre, vi synes egentlig, at vi er godt i gang.

Egne noter:

Tak til

Sophie Fuglesang, Olivia Nepper Winther,
Cecilie Bisgaard-Nøhr, Johanne Hesseldahl,
Fie Knudsen, Mathias Findalen Bickersteth,
Matias Søndergaard, Mathias Munch,
Mads Aagaard, Jesper Kjærgaard,
Marianne Viftrup Hedegaard
og Rasmus Adser Larsen